

ANNUAL

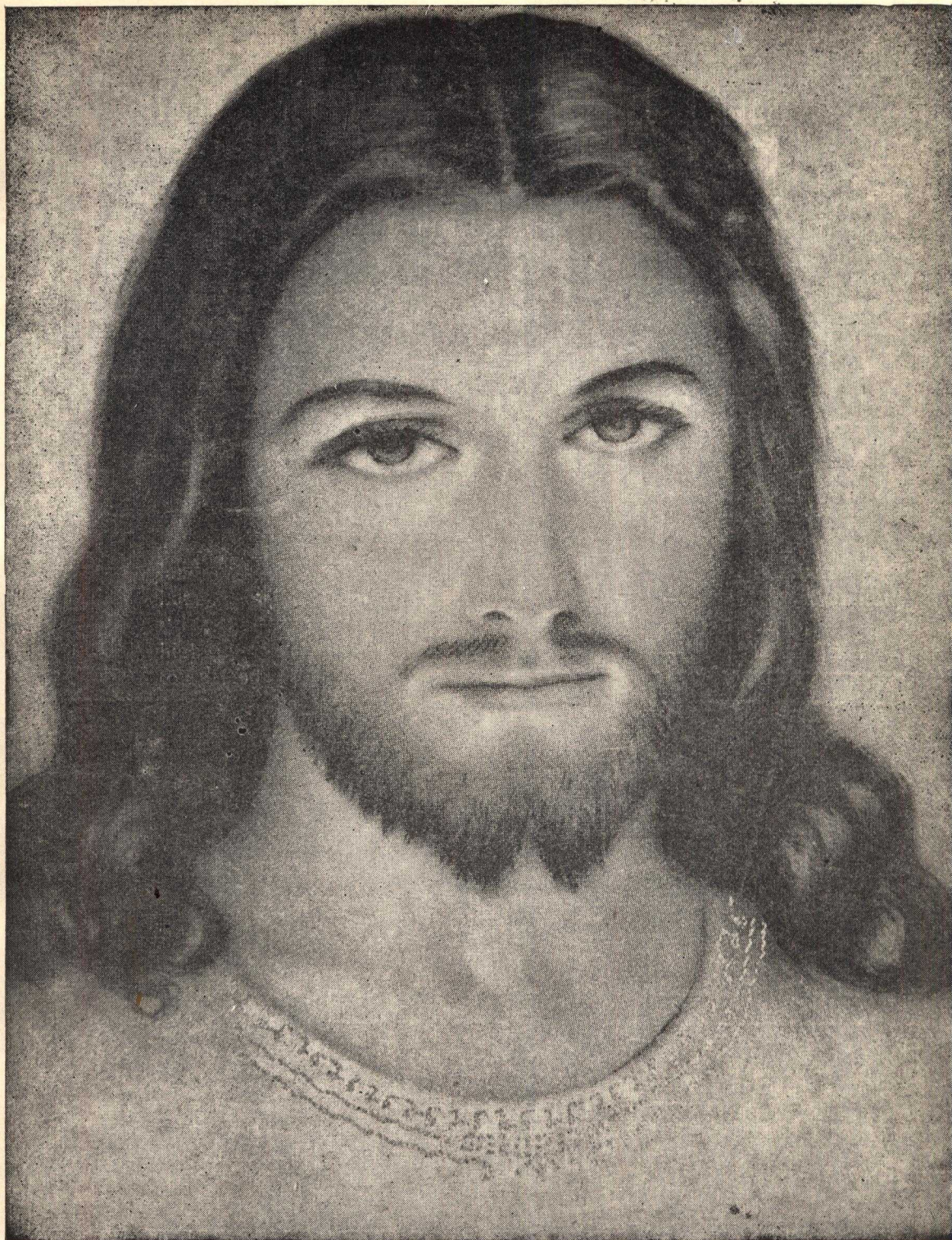
Christ College
BANGLORE

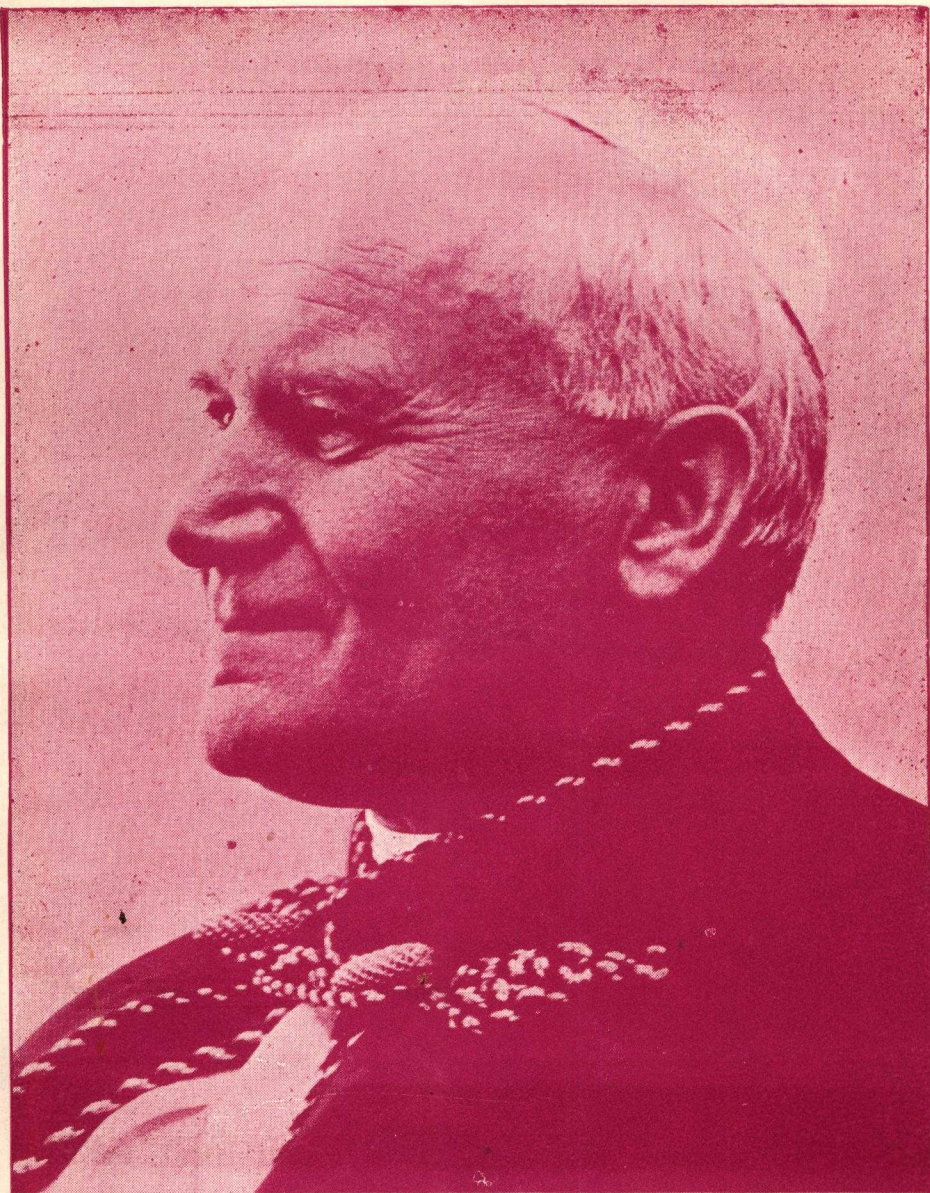
CHRIST COLLEGE BANGALORE

Annual 1980

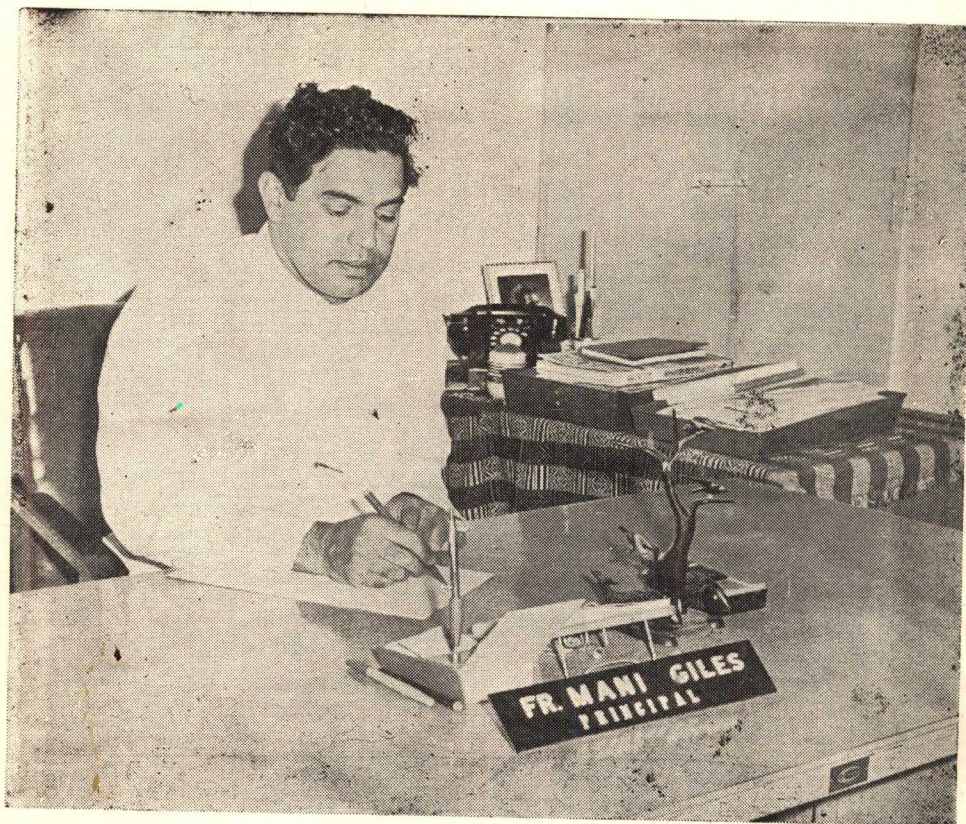
*"Behold, I stand at the door, and knock:
if any man hear my voice, and open the door,
I will come in to him, and will sup with him,
and he with me."*

Joannes Parker pp. II

Rev. Dr. Eustace Thottan
Rector

THE MAGAZINE COMMITTEE

The Rev. Mani Giles, CMI (Editor-in-chief)

The Rev. Antony Kelamparambil

Oommen Mathew (English)

Srinivasa Raju (Kannada)

The Rev. Antony Chirathalakkal (Hindi)

Sunderarajan

Benny Joseph

Rakesh Kumar Singh

Ashok Warren

Cecil Mathews

Satheeswara Rao (Kannada student editor)

Cover : Shailendranath III B.sc.,

The Editorial

“.....the end of all our exploring
Will be to arrive where we started
And know the place for the first time.”

— T. S. Eliot

Life is a circle. Another college session draws to an end leaving behind a trail of memories, notes of optimism, failures, dejections, and not to forget, achievements. And now the stage is set for a fresher blood and a newer talent. The old order changes yielding place to the new. “Students may come and students may go, but Christ College goes on for ever.”

A potpourri of academic lucubrations is of no avail if one is unable to think and reason, and ‘express’ oneself. It is not that all of us would be poets, novelists or dramatists. But then, who knows, the sixteen-year-old Eliot took to poetry after reading Omar Khayyam and became author of ‘The Waste Land’ !

The college magazine provides a healthy platform for those budding ‘expressionists’ who want to reach out to others and ‘express’ themselves. It is also a kaleidoscopic panorama of the life in college, the events and happenings, the achievements and aims.

The articles published in this issue have been selected on the basis of their quality and we have been rather meticulous about their originality and standard. It is up to the readers to assess and give their verdict. Comments by way of constructive criticism from enlightened readers are most welcome. We wish we could avoid the printer’s devils here and there.

With hopes that the kaleidoscope of the college magazine would be much more variegated next time, here is a splash of colours iridescent.

Ever onwards, we join Ulysses, “to strive, to seek, to find and not to yield.”

— Rakesh Kumar Singh
(III B. A.)
for
the magazine Committee.

*"Words are birds
without feathers"*

*—From a poem by
Rakesh Kumar Singh, III B.A.*

ENGLISH SECTION

FLIP THE PAGES TO FIND

The Editorial	... <i>The Magazine Committee</i>
The Principal's Annual Report	
Realization	... <i>Rakesh Kumar Singh</i>
A Reflection	... <i>Rakesh Kumar Singh</i>
Raman—A Profile	... <i>H. R. R. Rao, Head, Dept. of Physics</i>
First Rank (1977)	... <i>Chikeobi Otuokere Njaka</i>
From the Classroom with Love	... <i>Arackal Joju Joseph</i>
A case for Reason	... <i>Miss. Swapna Varghese</i>
Farewell	... <i>Abraham George</i>
The Atlantic Riddle	... <i>Cecil Mathews</i>
Nonsense	... <i>Bro. Jacob Raju</i>
Chess	... <i>Faheem Farooq</i>
Returning	... <i>C. O. Njaka</i>
The Greatest Life Ever Lived	... <i>K. Ananda Pillai</i>
Knowledge	... <i>C. O. Njaka</i>
The Spring Festival: 1980	... <i>Oomen Mathew</i>
The National Service Scheme	... <i>Fr. Antony Kariyil</i>
N. C. C. (Report)	
AICUF (Report)	... <i>Charly Thomas</i>
The Debating Club (Report)	

Drinicipal's Report

It is my pleasant privilege to present to you a brief report of the activities of the college for the academic year 1979-80. The year under review has been one of peace, joy and sweet memories, of steady academic work and of spirited extra-curricular activities.

After the summer holidays the College reopened on the 18th June 1979 for senior students. The first Pre-University classes started on the 2nd July 1979 and I year degree classes on the 4th July 1979. During the current academic year we added a new dimension to the college by admitting lady students to the degree courses. Now we have 23 lady students on the rolls of the College.

Strength

We have 1,150 students on the rolls of which 504 are in PUC and 646 are in degree classes. As in the past, we have succeeded to maintain a cosmopolitan nature with regards to the alumni as we do have students from all over India and 37 students from foreign countries.

Staff

There had been a few changes in the staff of the college. Mr. M. M. Thomas Librarian, after taking his Master's degree in Library Science came back to the college in May 1979. Miss Swapna Varghese was appointed lecturer in Physics. Fr. Andrew, Lecturer in History left us to take up an assignment in Sagar. Mr. Ramakrishna was appointed in his place.

Mr. Jayaramareddy part-time lecturer in Commerce and Mr. Srinivasamurthy part-time lecturer in Sanskrit left us in the middle of the year to take up better employment elsewhere. Mr. Visveswariah and Miss Profulla were taken in the place of Mr. Jayarama Reddy and Mr. Murthy respectively. Mr. Vinod Bhagawat was appointed lecturer in Chemistry in the place of Mr. Anantharaju.

Results

Our exam results showed marked improvements over that of the past year. In the II PUC final exams of the 230 students who wrote the exams 69 got I classes and 55 II classes and 47 III classes, scoring a 74 % over all passes and one student IV rank. From I PUC 96% got were promoted to the II PUC and of the 250 students 50 got I classes and 48 got II classes.

In the final B.A. of the 58 students 53 passed in the University exams scoring 91% full pass with 10 I classes and a 1V rank of the University.

In the final B.Sc of the 63 students 58 passed scoring 19 I classes and 19 II classes.

In the final B. Com. the percentage of pass was only 52.

Sports

We had hectic sports activities during the year

In the Bangalore University Inter-collegiate athletic meet our boys fared well.

Mr. Peter Lobo secured the first and second place in Javelin throw and short put respectively. Mr. Vikas Bhat got III place in 1500 mts run. Mr. Vikas Bhat secured I place in 800 mts and 1500 mts run in the state level athletic meet held at Davengere. He participated in the Indo-Ceylon athletic meet held in Ceylon.

The College annual track and field meet was conducted on 17th and 18th of January, with lot of zeal and enthusiasm. Mr. Peter Paul and Vincent D'souza were the champions in junior and senior section. Mr. N. N. Kathavi, Director of Bangalore Dairy presided over the concluding functions and gave away the prizes.

The Christ College Inter-Collegiate Basket ball tournament was conducted in our ground from the 10th December 1976. Thirteen teams participated in the tournament. National College Basavangudi became the winner and our team the runner up. Mr. S. D. Syiem, Registrar of Bangalore University gave away the trophies and certificates on the concluding day of the tournament.

Hockey

This year our students won the first state level inter-collegiate Hockey tournament conducted by St. Aloysius college, Mangalore.

Our teams made excellent performances in the Bangalore University inter-collegiate tournaments in foot ball, volley ball and cricket. Many of our students were selected to the university teams.

This year the Bangalore University volley ball tournament and Tennis tournament, were organized by us, conducted in our grounds.

The following students were selected to the State level teams.

Cycling... Mr. Kurian Samuel & Varghese
Hockey... Wilfred Pereira

Foot ball ... Muni Lakshmana and Imittiaz
Basket ball... Roy Scaria and Ahmed
Tennis ... Vivek Panikkar
Volley ball... Imittiaz Ahmed
Kho Kho ... Yellappa

Motor race

Mr. Uday Eswaran of our College won the I place in the 23rd grand Prix car race (Ambassador) at Sholavaram.

Mr. Vishakantaswamy, the Physical Director of the College conducted one month coaching camp in Basket ball for Bangalore University students at Doddaballapur.

N C C

As usual there was full enrollment this year too. Fifty cadets and officer attended the annual training camp at Doddaballapur in September 79. Our NCC unit won the over all championship in the various competitions held at the camp. Our cadets won the Earl Roberts and Burdwah trophies for shooting competitions. Cadet U O Thilak Chandra and Manikandan underwent Para training at Agra and were selected to participate the Republic day parade at New Delhi.

C. U. O. Alphonse Franco of our College represented Karnataka state to undergo advanced training in Judo, Sky diving and Karate in Canada, Malaysia and Singapore. Our NCC officer and cadets offered a special guard of honour to the governor of Karnataka on the occasion of the University convocation in December 1979.

Our college has been adjudged the best college for the NCC among other colleges in Bangalore. Our special congratulations to the NCC officer and cadets.

N S S

Our NSS volunteers did wonderful work during the academic year under the

leadership of the Directors Fr. A. Kariyil, Fr. A. Chirathalackal and Jacob Raju. The N S S volunteers about 150 in number worked in three groups in the neighbouring villages and slums - Suddaguntapalaya, Bande and Sampantinagar to promote adult literacy, sanitation, (construction of drainage) and health and recreation facilities.

They worked in the neighbouring institutions - Viz- Mental Hospital, Asha Niketan and Cancer Institute and tried to promote the objectives of these institutions.

At the request of the Education minister of Karnataka, our volunteers went to the neighbouring villages and slums and did a lot for the eradication of Brain fever which played havoc in and around Bangalore. The N S S volunteers did much to the college campus also to make it neat and tidy and colourful.

STUDENTS UNION

Though a separate report will be presented I will be failing in my duty if I don't mention a few words. The students union did many great things to the College during the year under review and I will just mention a few. They contributed much and stood by the administration to establish peace and order in the campus and to run the classes smoothly. Every week they conducted some cultural activity in the form of music or debate or exhibition or film. The union took part in various cultural competitions held in Bangalore and elsewhere and won umpteen number of trophies in debate, quiz, skit, music etc.

The union organized and conducted the Spring Festival with greater charm and success on 8th, 9th and 10th of February 80 in the college. The union also organized a mini cultural meet for P U C students.

Kannada Sangha of the College brought out the 1st Kannada translation of Imitation of Christ and the book was released on

a special function arranged for it. Prof. V. K. Gokak former Vice Chancellor of Bangalore University and Fr. Meneziz Jesuit Provincial of the Karnataka province paid glowing tributes to the Kannada Sangha of the College on the occasion.

Kannada Sangha also published collection of Essays (written by students) and the book was released on 13th February by Dr. Masti Venkatesh Iyanger.

Friends, I have said many things about the success and achievements of the College during the year under review. This is only one side of the picture. There is another side which I don't want to forget.

When I said 74% students in II P U C got full pass it is evident that 26% failed in the exams. So too in other classes quite a number of students failed in the exams, some losing one year of their precious student life. Also there are many instances of students absenting from classes sometimes with adequate reason and more often without sufficient reason. Higher education can achieve desired goals only when all concerned teachers and the taught, the management the University and the Government put their heart and soul to produce a new generation of people having high calibre and character and efficiency. Universities and colleges are important agents of nation building and I believe, we cannot spare anything that contribute to produce the best from them.

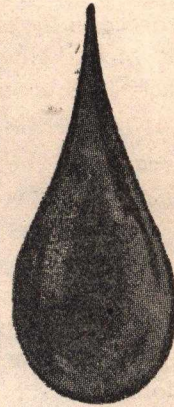
Before I conclude, may I raise my heart with deep sentiments of love and gratitude to the Almighty for whose continued assistance and blessings on this Institution. I also wish to express my sincere thanks to the Management and to the Teaching and Non-Teaching staff without whose help, co-operation and dedicated services, the efficient, smooth and fruitful running of the College would have been impossible.

THANK YOU

A REFLECTION

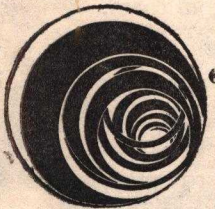
Rakesh Kumar Singh
Final B.A. (P.S.E.)

On the skies of this heart
 skim the clouds of 'Ego'
From morn to eve
'Accidents' rain cats and dogs.
 Flags in hands
Slogans jampacked and gagged in the mouths
Clenched from rostrums are
 Fists of words.
Whom are we showing them?
 - To ourselves
 Or
 To the airs.

REALIZATION

Rakesh Kumar Singh
III B.A. (P.S.E.)

Like the setting sun
 Sinks
 My lassitude.
From lips bedewed with silence
 Slowly, and slowly
Hesitancy melts and oozes.
Words, skittishly frisk upon the lips
 - Sliding, sliding, and skiing
To compose a new symphony.
On the frozen ice of sorrow
 Tears like hot-water
Are transmitted into steam
 —Only to evaporate.

Raman - A Profile

H. R. R. Rao, Head, Dept. of Physics

According to the modern view of science nature can only be described. The morning twilight unfolds the resplendent beauty in nature with all its vivid colours. The flowers, the water pearls on the leaves, the sky, sea, ice, glaciers, rainbow, haloes, clouds, iridescent shells and glass, colour of decomposed glass, the plumage of birds, the sheen of the beetles, butterflies, diffraction colours, birefringence, fluorescence soapbubbles, oil film on the roads ... a drama of colour. Poetry, painting and various other forms of artistic work are inspired by these colours. Another group of people inspired by the same colours start wondering, 'Why the rose is red!' What makes the sky and the sea appear blue! What is the relation between the colour and the eye! ... These are the scientists who are engaged in the most ennobling faculty of discovering answers to these questions. One such illustrious scientist who spent his lifetime in explaining the amazing combination of life, matter, colour and eye in Chandrasekhara Venkata Raman.

Venkata Raman, born on the 7th November, 1888, was the second son of Chandrasekhara Iyer who was a teacher in Mathematics and Physics.

Raman Matriculated at the age of 11, passed his F. A. (present PUC) at 13, Passed his B.A. at 15 winning gold medals in English and Physics. He passed the M.A. Examination at 18. When he joined the finance department at Calcutta as Assistant Accountant general he was 18½

years old. He was married by then to Lokasundari who could competently play on the Veena.

At Calcutta, one Mahendralal Sircar had established the Indian Association for the cultivation of science. The dustladen laboratory at the association found a new life as Raman reset the laboratory and spent his evenings and holidays. Publications started pouring out. "Facilities do not make research; it is the individual..."

The problems he tackled are characteristic of his colourful personality. As a boy he had heard his father play the violin. At college he had worked on the sonometer and done Melde's experiment. He produced research papers on the mechanical vibrations in strings, the strange behaviour of the Indian Veena, comparison between the western drum and the Indian mridanga, the singing flames, the music from heated metals and many others. Indeed, even to this day, his papers on sound and musical instruments remain authoritative reference documents for researchers.

He visited England in 1921 to attend the Universities Congress held in Oxford. The whispering gallery of St. Paul's Cathedral inspired him to publish two research papers.

Lord Rayleigh, a renowned English scientist, had explained the blue of the sea as a mere reflection of the blue sky. Raman, on his way back from England,

did some simple experiments on board and explained that blueness of the sea was due to scattering of light by the water.

His research paper on "A New Radiation" read to the south Indian science association on Friday, the 16th March, 1928, at the Central College, Bangalore, was the culmination of years of patient research. Raman was awarded the Nobel Prize in the year 1930.

While announcing the Nobel Prize the citation read "The only coloured nobel Prize winner in science".

His Nobel prize lecture, a beautiful composition, contains the following statement:

"I was sad that India did not have a flag of her own"

Raman had an infectious exuberance of life and good living. His sensitive mind resonated to the grandeur and beauty of nature, the moods of the people, the apathy among our people towards the cultivation of science. He lectured and guided many young people in their research work. If India has a galaxy, of brilliant scientists today, it is mostly due to the pioneering work of Raman in creating a favourable environment for scientific studies. "He was perhaps the greatest salesman science has ever had in this country".

Delivering the convocation address of Patna University on 28th November, 1941, Raman said:

"We need a spirit of victory, a spirit that will carry us on to our rightful place under the sun, a spirit that will recognise that, we are inheritors of a proud civilization, we are entitled to a rightful place

on this planet. If that indomitable spirit were to arise, nothing can hold us from achieving our rightful destiny".

"When India became a free country, Raman reminded the scientists their indebtedness to the society which paid for their research activities. Speaking at cuttack on December 28, 1947, Raman said.

"India is now free and we are now able to raise our head high. I envisage the day when the scientists of India will rally to the will to be at the service of the common man to remove poverty and disease".

Advocating the birth right of women to have equal opportunities in life, Raman said:

"No one who was a Patriot, no one who looked to the future of India could fail to be impressed by the importance of women receiving the best and the highest kind of education. How was it that Indians, with the age-long culture, erudition, learning and practical achievement were in the position that they are today? The answer was that they had kept down their women and had refused them their birth-right, which was education. No nation, one half of which was sunk in supersaturation and ignorance would ever hope to rise".

"Children are our greatest resource and strength" said Raman. "If they could be enthused and instilled with a spirit of adventure, the sleeping giant must wake up.....and we can conquer the world."

Stung by the organised exploitation of the poor and the gullible people in the name of God and religion Raman said:

"There is no heaven, no swarga, no hell, no rebirth, no incarnation and no immortality. The only thing that is true

is that man is born, he lives and dies. Therefore, he should live his life properly". A shocking dictum perhaps, to the priestly clan.

Raman was an extreme egoist and yet humble and humane. He advocated self-confidence for Indians. A researcher should find his moorings in practical and national problems and play a role in establishing science as a live and vital force in society.

"There will be no science in India if we continued to rely on imported American and German equipment for research workI call it paying for our ignorance, paying for our incompetence". How true!

It is this urge to foster indigenous research with passion, curiosity and

simplicity, Raman founded the Indian Academy of Sciences, at Bangalore, a premier research institute, now named after him.

For Raman life meant to be fully alive to everything around man. Science according to Raman was the art of perceiving the harmony between mind and matter, and helping the human consciousness to comprehend the intrinsic beauty in nature.

His vision of life is epitomised in the following statement: "This is happiness" he said, looking at the calm, serene, colourful, moonlight night while walking between the tall Eucalyptus trees in his Institute, "That we should be alive, and that we should be endowed by nature the faculty to perceive this fleeting vision of beauty-this is happiness indeed".

Exc: Sign used to make others believe you know more than you do.

RD

He is a man of few words, but he keeps repeating them.

Roberta yates.

Editor's Note:

Mr. Njaka of Nigeria joined Christ College only in 1979. Therefore, evidently he is not making a reference to our Zoology classes.

FIRST RANK (1977)

Chikeobi Otuokere Njaka
II BSc. (CBZ)

Zoology class is such a bore;
The students sleep and work no more
The teacher chatter but no one hears,
For what he says the students can't bear.

He (the teacher) walks into class with an air
That he likes the students and really cares;
But they all know that true is the contrary;
For all he cares is his month-end salary.

Fifteen minutes he takes for the roll
In which time the student's brains take the road
As he starts to talk the students yawn
For he is spinning nothing but yarn.

Zoology class it is, but zoology he talks not,
Rather he talks of American violence and all what not
Less than fifteen minutes gone he takes a glance
At his watch and the face goes blank.

He sits down and cracks a corn,
At which the students do nothing but scorn
Again and again he looks at his watch:
Hoping his anxiety it will match.

He draws on the board some weird animal
And tells of its behaviour – far from normal
But the students do not listen,
For so they hear him speak so often.

The girls glance at the boys and giggle;
The boys in shyness look like jackles.
At last, at last, the bell all rescues,
For when boredom is highest it comes on cue

The teacher afore dull now brightens
And so do the students as they alighten
On their feet and go to another class;
To repeat the same, Oh, alas!

FROM CLASSROOM WITH LOVE

Arackal Joju Joseph
I B. Sc. (PCM)

Not many people know exactly what goes on in a class room of our college especially in our class. Even many students themselves do not know, what's on because they are too busy and occupied else where. In fact, it took me full two weeks of observation before I could touch on this topic.

The class room slowly fills up with the students of the class. A usual occurrence is that two classes enter the same room and then the unavoidable tussle. A mass referring to the time-tables follows, and after a vote and much apologizing, the classes enter their respective rooms. The students take their own time to settle down. A general conversation follows. There is always one chap who is busy trying to imitate the lecturer. This act used to be fairly entertaining when performed the first few times, but now everybody knows the act, word for word, action for action. Some people in the corner are trying to finish their record books.

The bell goes and the Lecturer enters. As the lecturer enters, everybody rises, save a prominent third row sleeper. He's quickly shaken up and it's real fun to see him pretend to look for something below the desk. The teacher too pretends to believe and the matter ends there.

The painful process of attendance follows. An absentee is discovered and the class is busy trying to save him. His fate however depends on the lecturer. The veterans ignore the information. The new or the not-so-new are inclined to accept it.

The show is now on. The opening gambit varies from subject to subject. The maths lecturer complaints about the vacancies in the first row, the physics lecturer about the assignment he gave. The chemistry lecturer would fire you for some reason or other. The English lecturer would in his accented style, enquire of your text book. The students being an impartial lot, have a set reaction to the standard stimulus. They just gaze.

Now the lecturer begins. The lecturer pauses now and then to wake up those who tend to sleep. The class is neatly divided into four distinct rows. The first row comprises the torch-holders or the aspiring torch-holders, alert and attentive. They are the only source of notes for the class. They have a high anti-sleep coefficient. The teacher who pretends to like them actually is apprehensive of them at heart because they are the ones who have doubts. All this does not hold good when a student is forced to sit in the front or numberwise.

The second row is the set of students who read other books, than that which is being taken in the class. They specialize in sitting in such a position behind the first row occupants that the lecturer is actually convinced that they are taking down notes. They also get up once in a while to ask a question. This task is taken up in rotation by other students to avoid suspicion.

The third row by and large consists of gossip-mongers, and day-dreamers.

This is the most active row and through its channel the most valuable information flows: which student did what and where, who got caught doing this or that etc. Each one is qualified enough to be an agent because of his ability to overhear others and relate it with spice. The day dreamer too can be fairly irritating for his remarkable ability to gaze blankly out of the window or even at the wall and then breakout into the most non-chalant and self contented smile.

The fourth row is packed with sleepers. They live to sleep and sleep to live.

The class proceeds smoothly until one of the many standard problems arises. There is the case of the missing ball pen and the unavoidable issue made of it. Then there is the wise guy, who comes to the class every third day and hence considers it his birth-right to leave the class ten minutes early. A veteran can often see through it all but.....

Another interesting feature is the tools and implements the students use. There are only a few who have proper pens. There are the guys with a refill tail-end so badly chewed that it makes one shudder at its sight. Then there are the people who use two high pencils with no point at all. But this guy who has got no pen and is pretending to write with his finger takes the

cake. He looks at his finger so hopefully that he expects his nail to drip with ink any moment. His hopes are shattered when he is discovered. Then there is the guy who survives only on the lecturers' pens borrowing today and returning tomorrow. He of course, keeps on changing his donors victimising them in a proper cycle to avoid suspicion.

At last the time is almost up. The sixty minutes are over. These sixty minutes at times could be worse than those ninety minutes at Entebbe. A third row veteran announces one minute for the bell, to wake up the lotus-eaters around him. After a painful process of poking of pens, pulling of hairs etc., the fourth row occupants are informed of the latest happenings. It is now a sight to see them in action. They actually take only a second or two to pack their meagre belongings in the bags, sling them around and sleep again. The sound out-put of the class increases and the teacher through years of experience knows its time. Please to be left a minute early are turned down. He might even take a few extra minutes. Finally the lectures goes out but comes back to check the fans and lights all with a victorious and slightly sadistic grin on his face making the students feel worse than fools. The class comes to an end and the students step out, once again fresh and ready to face what the future has in store for them.

Female conversation : who, what, when, wear Denuis Foreman.

*"Contrariwise", continued Tweedledum "if it was so, it might be
and if it were so, it would be, but as it isn't it aint."*

A CASE FOR REASON

Miss. Swapna Varghese, M. Sc., Dept. of Physics

Beginning with individuals, one witnesses a progression of conflicts, all the way up to the global scene. Conflicts are ever(-)present in all their varied scope.

- as in the threat of war when communists irk capitalists,

- in the slave system of a recent past on the plantations of Southern America,

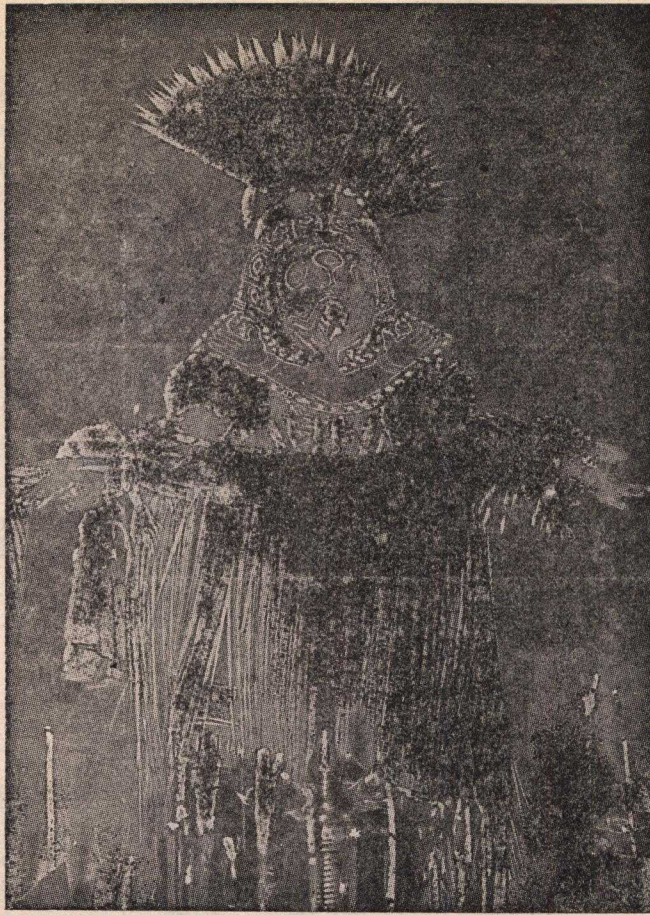
- in our nation divided by languages, religions, and a paucity of good sense,

It is an endless passage of senselessness, and whatever the conflict, it is man against man.

This state of things is occasioned by established codes and beliefs that are elusive, yet unquestioned. The average man, conditioned by them, seeks to prove the supremacy of his codes.

Only the reasoning mind rises above it all, because it questions the basis of every dogma and code, even if they possess legal, religious or cultural sanction. It accepts only the standard of rationality in its answers.

Therefore, let the touchstone of human life be reason.

FAREWELL

Abraham George, II P. U. C. PCMB

I speak to you of sadness
And the sorrow of parting
Of the passing of summer
Of the flowers withering
Of the birds flying south
And the cold promise of winter.
But you look into mine
With your hazel brown eyes
And you just smile
The sun comes out again, shining brightly
And I understand.

CHRIST COLLEGE ANNUAL 1980

THE ATLANTIC RIDDLE

Cecil Mathews, II PCM

THE TRIBUNE

SKYLAB PLUNGES INTO THE OCEAN

Sydney July 11

The American skylab, after generating a lot of excitement, plunged quietly into the ocean off the west coast of Australia. The satellite's orbital change was attributed to sunspot activity. It re-entered the atmosphere in the early hours of...

U. S. FLEET IN CARIBBEAN

WASHINGTON JULY 2. The US Navy has sent its 3rd fleet into the Caribbean sea, official sources revealed here today. A government spokesman said: "This action has been taken to counter Soviet influence in Cuba.

U. S. SHIPS ENTER OCEAN

NEW DELHI JULY 20: The U.S. aircraft carrier the Enterprise entered the Indian ocean today. It was escorted by three destroyers. It is believed this action has been taken to balance soviet military presence both in the Ocean and the sub continent.

INDO US TEAM TO STUDY BAY

NEW DELHI, FEB 29. Indian scientists have agreed to an U.S. proposal for joint oceanographic study in the Bay of Bengal.

"Four seemingly straight forward and unrelated incidents. Yet digging into these incidents has revealed an incredible but true saga, of star wars-long, long ago in a galaxy far, far away".

In the galaxy of Cromignon*, the star wars had just ended. Emerging from the

layer of comet gas where he had hidden, Zis Adim* surveyed a devastated star system. Once again his heart thrilled at the precautions he had taken. "As the greatest psychologist on the planet valhalion*, he had predicted the war with Hadayas*, nearly a decade ago. In spite of his position, people had mocked and jeered at him. Yet, he had persited, and gained a small band of followers. Scorn fully the locals had dubbed them 'vikanglo' ('the lunatics'). Ignoring it all, he and his followers had retreated to the wilds and set to work building a space-ship. Labouring hard for seven years, they completed it. Their aim was survival and since survival of the fittest was the name of the game, they had made it the most modern and powerful ship in the universe. Believing that attack is the best from of defence, they had equipped it with sophisticated armament. The ship was filled with tapes and spools containing all the knowledge known to their civilization. Food was provided chemical canning factories working on solar energy. They were ready for any crisis. When the war broke out, they had fled to his haven and calmly ridden out the storm".

Breaking away from his thought, Zis Adim called a council. Meeting in the control room, he addressed them, "Friends, Cromignans, planetmen, listen to my fears. I come to bury our leaders, but will shed no tears. They were all great man, yet still wet behind the ears. With all the ruin they caused, we cannot live here for years. we've got to seek a planet, bearing our life giving oxygen". Uproar. Debate. Argument. Agreement. Decision.

The spaceship set sail from the galaxy. For millions of years, it sailed with FTL* velocities. Finally the ship entered a little known galaxy on the fringe of the universal disc. They named it "The Water of Life"* Galaxy. Cutting down speed, they cruised through this galaxy searching for the oxygen bearing planet which their computers had indicated.

"Land hol!" yelled the pilot. "The planet is found!" In his honour, the planet was named Xertes*. To their dismay, when they crept up close, they found it occupied by a race human descent, who were 'neither tall nor short.*' A war-council was called and a resolution passed. The situation was desperate. In millions of years of search, this was the only oxygen planet they had found. They had now begun to age, after reducing speed. Besides, the spaceship was designed to support only an optimum number of persons.

A plan of war was chalked out. Marsh* the neighbouring planet was chosen as their base. For two decades they waited and watched studying Xertes. During their stay on the dry arid Marsh, they constructed a straight system of canals and built oxygen farms.*

Then, they launched on the War of Extinction. Landing on Xertes in the wake of a meteorite, they hit the terrified Neanderthalians with all their might. The entire race was wiped out. Xertes belonged to the Cromignaus.

Atla-Anta* became their prime base. For years, they multiplied, and developed their technology. Zis Adim, Xertes and the other stalwarts passed away, but their fame remained. Generations came and went. Then one day, their explographs* indicated that a gigantic crupition was in the offing. The continent split into two camps one under Netuna* decided to ignore the danger

the other under Manua set to work to escape it. Rapidly, Manua and his followers built a huge ship called the 'Atcil'* and filled it with Xertian animals, a pair of each kind.

The volcano exploded. Atla Anta sank and the ocean covered its existence. The 'Arcil' sailed over the waves to a land far away, coming to rest on a mountain. Manua emerged from the 'Arcil'. He addressed his henchmen "My sons! I address you as sons, for, who are my sons but those who listen to my words and follow them. You are the forefathers of the human race. Be fruitful, multiply and inherit the Xerte. Shame,* you occupy the west. Jawashat,* you move south. Home, you go north, I shall go east." So they spread out. Starting from scratch, they became the progenitors the homo sapien race.

Atla-anta sank. But the people did not perish living at first on oxygen trapped in the caves, and later obtaining it from sea water, a new marine civilization emerged. Moved by powerful currents, the continent floated along the ocean floor to a new ocean which they called the Atla-anta ocean. The race underwent mutation. They developed gills to breathe under water. To withstand the terrible pressures, they became incredibly strong, and to ward off the intense cold, their skin was covered with soft white fur. They grew to a hight of eleven feet. They were the Mermer*.

Independenily, the two races developed one on land, the other below the sea. The mermen had two advantages over homo sapiens. They were aware of the existence of the land race, while homo sapiens did not know about them. Besides, they had retained their technology. Carrying on from where Atla-anta had stopped, they developed new techniques to counter the hydrosphere they lived in and embarked once more on space-exploration, while

trying to keep their existence secret. For centuries, they sank all space ships that sailed over them. Their space ships emerged only under the cover of darkness.

Sooner or later, truth will emerge. In spite of end even because of their precautions, humans began to guess. Over the years many UFO's have been sighted. A few have crashed and been destroyed. Strange creatures have been seen near these crashes. For centuries, ships have disappeared in the Bermuda Triangle. All these phenomena [have intrigued scientists.

... ..

"In July 1979, sky lab passed over the underwater continent, and photographed it. The wary Mermen at once jammed its direction finder and fired its retro-rockets, changing its orbit and making it crash, but ...! Not before it had sent one telephoto to Xerte. This photo showed their cities but gave no location. But sifting historical evidence and tracing skylab's last controlled orbit, American scientists have reached the conclusion that this base is located either in the Bermuda Triangle or the Indian Ocean".

Bibliography and Notes

The history of mankind is full of myths, legends and unexplained phenomena. Scientists and pseudo-scientists have attempted to explain these phenomena by natural or supernatural causes. Darwin's Theory of Evolution at first attacked severely, but later accepted, could not explain the extinction of the Neanderthal race or the sudden appearance of Cro Magnon man, while Biblical scholars concede that the Bible is only an outline history at best. From time to time, fragments of the truth have been guessed, in movies like 'Spartacus', 'Atlantis', 'Mighty Himalayan Man', and in books like 'Sea Trench,'

'The Bermuda Triangle', 'In search of Ancient Gods', etc. A number of other sources - Greek, Norse and Hindu mythology - have provided bits and pieces of the breathtaking tapestry of man's story.

INDEX

Star-wars: For an account of the war see the movie 'Star wars'.

Cromignan: Known to the present inhabitants of xerte as 'Cromagnon'

Zis Adim. The father of the Gods in Zertian history. Known as Zeus, Odin and Adam in Greek, Norse and Christian mythology.

God: Originally, meant captain, later meant King. To Xertians, it means a supernatural being.

Valhalion: Called Valhalla in Norse mythology, it is the home of the Gods.

Kadayas: Called Hades in greek mythology. Synonym for Hell According to 'The Bible', Look A Far (Lucifer) was exiled to this planet when he rebelled against Yahweh (Jehovah). Here he developed the fleet of destruction.

Vikangls: Called Vikings in Norse mythology, "A group of adventurers or pioneers" is the present accepted meaning called Angels in Christianity.

Xertes: Known as Earth to its present inhabitants.

Marsh: Planet nearest Earth, popularly called Mars.

F. T. L. Faster Than Light. Scientists have discovered than any object moving faster than light does not age at all. Hence the long life of the Cromingnaus.

"Water of Life": Known as the "Milky Way" to the present inhabitants.

"Neither tall nor short": Origin of the Word Neanderthal.

Oxygen farms: Special plants were grown on these farms, which could absorb elementary particles from sunlight and convert it to stored oxygen. The oxygen supply obtained this way was limited and could not support an expanding population. Besides, Marsh did not have the gravity to hold an atmosphere.

Atla-anta: "The Lost continent of Atlantis" in Greek mythology, destroyed and sunk by a volcanic eruption.

Explographs: Also called seismograph.

Netuna: Neptune, the God of the Sea in Greek Mythology also called Poseidon sometimes.

Manua: Called Noah in the Bible, Manu in Hindu mythology

Arcil: Noah's Ark in Christianity.

Shame: So called because he was ashamed of his nakedness. He became a nomadic sheepherder and used clothing made of Sheepskin. He was so ashamed he used to hide his face from the seen. His descendants are found in many desert countries. They are nomadic and semi-nomadic giving importance to the veil. Called Shem in the Bible.

Home: Had a preditection for architecture. His descendants coyer Europe and have developed a complete complex field in

architecture. Called Ham in the Bible.

Jawashat: Wore in his hat the join bone of an ass. His discendants are mainly found in Africa, and to some extent, as gypsies, in other parts of the world too: They have great skill in fishing and equestrian sports. Called Japheth in the Bible.

The direct descendants of Manna are found only in the Orient. They are wise, scholarly people who follow his command "Be fruitful, Multiply and inherit the Xerte".

Mermen: Greek mythical creature resembling man, who lives beneath the sea. Also called 'Yeti' or 'Abominable' Snowman' by some Himalayan tribes. They are "huge eleven foot apes, covered with thick white fur, possessing chormous strength, preferring cold climes" and have been sighted in the vicinity of VFO crashes, by or heading towards thowy regions. Scientist feel they may be the piloto of the VFO!

V. F. O.: Unidentified flying objects. Term used by the U. S. Air Force for certain 'saucer-like' or 'cigarette like' planes spotted occasionally.

(C. F. Mermen)

When the vicar performing the wedding ceremony asked, "will thou take this woman as they wedded wife"? The groom called out clearly, "I wiet"

RD.

NONSENSE

Bro. Jacob Raju, M. A.
Dep. of French

Had I wanted then, I could
Before my birth,
Smash China after Pakistan
With a saddle girth

Had I wanted then, I could,
Before my birth,
Grind Everest in my mirth
Then swallow it with a jerk.

Had I wanted then, I could,
Before my birth,
Flick Hercules off his might
And pick my teeth as I smile.

As I wanted no such nonsense
Before my birth,
Asked my mother to give me birth
Which she did on Feb. 11, '48

*Conscience : An inner voice that warns us that somebody
is looking.*

*In the foyer of a Baghdad hotel, two glass doors are
marked : 'Entrance In' and 'Entrance out' 'Inquirer'*

CHESS

Faheem Farooq III B. Com.

Chess is a game loved by many. However, the critics of chess consider it to be too 'useless' a game-fit only for the idle. This illusion in their minds is because they are unaware that chess is a developing game, very different from what it was a few centuries ago.

If we trace the history of chess we find that in its early days it was a game of the emperors and the affluent. Such people spent hours and even days in playing even a single game. Gradually, the 'royal' game and the game of the rich and the 'retired' people became a game of the common man. Now, chess is a game taught in schools, for example, in the Soviet Union.

Chess is a game not only suitable for the 'genius' but also for the 'ordinary' man, willing to exercise his mind to the fullest possible extent.

Chess, like cricket has been developed to be played in the shortest practicable time. While in cricket, we have one-day cricket-fit for those who have little time to 'waste' on the game, in chess we have lightning (instant) chess developed on the same lines-fit for the office-goer.

Chess-docks are being used nowadays in many tournaments so that a limit is set on the time taken for each game. Thus, no player can consume endless time before playing a move. If he were to take more than the allotted time for his moves, he would be compelled to play the remaining game at a hurried pace, which may cost him the match.

Chess gives endless scope for increasing one's knowledge about the game. No two games are identical when they are played in the natural way.

Chess has gained modest appreciation from the fact that even blind persons, by means of their finger-touch, play it. Some people enjoy playing the game blind-folded.

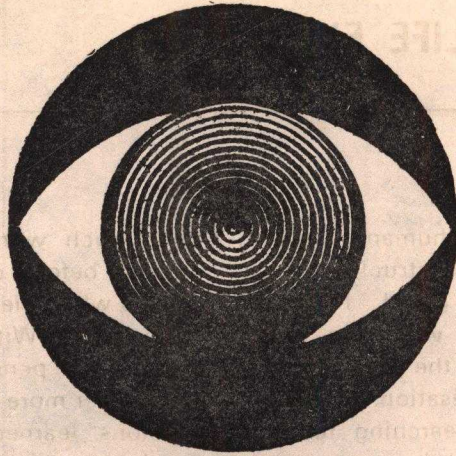
Another manifestation of chess is 'simultaneous'. Usually one or two expert players play simultaneously against 10 to 50 moderate players in this variation of chess.

But the most surprising version of chess is the 'suicidal chess'.

This is played more for the sake of fun rather than for any other reason. In suicidal chess, the person who loses all his pieces first is declared as the winner. Though suicidal chess is interesting, it is devoid of popularity.

Chess is a game full of terminology. However, in India, we do not find this terminology as popular as the 'cricket' terminology'. In chess, we have various opening moves-The Dutch opening, The Queen's gambit, The Ruy Lopez, The Sicilian defence, The King's Indian Defence, The Stonewall Defence etc.. Besides, many other terms like the pin, the fork, pseudodevelopment casting, double check, statemate are used.

One must plunge headlong into the 'ocean of chess' in order to know what all this game offers to the person who is hungry for knowledge of this wonderful game. It is never too late to learn chess. If you have not learnt it so far, start now!

RETURNING

C. O. Njaka II B. Sc.

Oh, My Lord, how greatly kind Thou art to me;
For so long I have forsaken Thee;
Seeking corporal pleasures of the world,
So much against Thy Hold Words.

I had sought Thee falsely in time of hardship,
Hoping my selfish interests Thou shall keep;
To play the Irish guest after receipt of Thy grace,
Only to sin and blasphame and turn from Thy face.

My Lord, my God, I have sinned greatly against Thee;
But like the repentant prodigal son I wish to be.
Open Thine merciful arms, take me to Thy bosom,
Shelter me from Lucifer, who, for my soul roams
The dark alley of this most sinful son.
Who wishes to return and forever be Thy own.

THE GREATEST LIFE EVER LIVED

K. Ananda Pillai
II B. Sc. (PCM)

Ever since the dawn of human history, we have come across the destructive forces of selfishness, pride, greed, hatred, injustice and oppression, which, in our generation are threatening the final, complete disintegration of civilisation. Fearful and frustrated, we are searching for a saviour—someone who can bring universal peace and harmony. Everywhere people are asking "What is the purpose of life? What is the truth? Is there a final authority?"

Yes, there is a purpose—there is an authority! There is a moral law. It has been exemplified in a real person. There is a genuine Hero born more than nineteen hundred years ago, into a world as jumbled and riddled as ours, but he changed it by changing its people. His life was solitary, unique unparalleled and incomparable in all History—the greatest ever lived.

In infancy He startled a King; in Childhood He puzzled scholars; in manhood He ruled the course of nature, walked upon the billows as if pavements and hushed the sea to sleep. He lived in obscurity until He was thirty and then began a public ministry that lasted for three years. It was destined to change the course of history. Without wealth or weapons He conquered more millions than Alexander, Cæsar, Mohammed and Napoleon; without science and learning He shed more light on matters human and divine than all philosophers and scholars combined; without the eloquence of schools, He

spoke such words of life as were never spoken before or since, and produced effects which lie beyond the reach of orator or poet. Without writing a single line He set more pens in motion and furnished themes for more sermons, orations, discussions, learned volumes, works of art and songs of praise than the whole army of great men of ancient and modern times.

As a man He exemplified virtue to the highest degree (Though making stupendous claims for Himself, these were never made in a boastful spirit, His life was characterised by unbelievable humility) He spoke with absolute authority and unquestioned confidence, yet He was filled with such humility that he washed the feet of His own followers and called Himself their servant. His righteous indignation was strong enough to cause Him to drive out men who were abusing the place of worship, yet His tenderness led Him to hold children in His arms, and His great love was without sentimentality. His character was more wonderful than the greatest miracle. We could spend a long time looking at His poise, His love, His humility, His thoughtfulness, His devotion. Wherever He went, He cared for the lonely, the sick, the social outcasts and all in need. But the most amazing characteristic of Him was His holy life—one of complete sinlessness. The caliber of His life was such that He was able to challenge His own enemies with the question, "which of you convicts me of sin?" He was met with silence even though He

addressed those who would have liked to point at a flaw in His character. For thirty three years He lived in this sinful world tempted in every way as we are, yet never once did He yield. His life was an open book. Nothing He did was done in secret. He shouted His criticisms from the housetops. No other life could have survived the virulent criticism of His enemies, but He emerged with reputation untarnished.

His birth is the greatest wonder. Some 700 years before He was born His birth was predicted: "Behold a virgin shall conceive and bear a son". This expression is unparalleled in literature. In all history no man except Him could say that His mother was a virgin. He did not have a human father but stand as the one man who came forth from the pure hand of God. The mystery of the incarnation will never be fully explained until "we know even as we are known". As we think of the union of the Divine and human natures in the single personality, we are at once confronted with a mystery for we know He was hungry, and we know that with five loaves He fed five thousand. We know that He was thirsty and we know that He turned water into wine. We know that He was carried in a ship and we know that He walked on the sea. We know that He was stoned by the Jews and we know that He was worshipped by angels. We know that He died and we know that He raised the dead. We know that He was set before Pilate and we know that He sits with the Father on His throne. Yes! without controversy, great is the mystery of Godliness-God manifest in flesh.

Because He was God manifest in flesh and a truly Holy Man, He only is the answer for the problems of the world.

People are hungry and thirsty for something which satisfies, they know deep within themselves that their lives are empty. He said, "I am the bread of life.... if anyone eats of this bread, He will live forever. I am the living water whoever drinks the water I give will never thirst. Many today are reaching for God, but they do not know where to find Him. He said "I am the way, the truth and the life, no one comes to (God) the Father but by Me". Many are stumbling through this life groping in the dark with no direction and purpose. He said "I am the light of the world, he who follows Me will not walk in darkness but will have the light of life". Many are living under stress, anxious of the terrifying pressures of our modern world, He said "Come to me all who labour and are heavy laden and I will give you rest". Many feel that they can do nothing of ultimate value, He said "He who abides in me ... bears much fruit, apart from me you can do nothing". All of us one day must face death and life after death. He said, "I am the resurrection and life, he who believes in me... shall never die. I am the good Shepherd... and I give ...eternal life. I am the door, if anyone enters by Me, he will be saved".

He lived to suffer for man and died to save us from the world's deadly sin. He had always been a man of sorrows but now He entered into sorrow so intense that everything He had suffered in the past seemed as tiny ripples when compared with the curling blows which now engulfed Him. He knew that suffering and death was near. He went to the valley of Gethsemane to speak to God. He was in such agony of spirit that He broke into a sweat of blood as He prayed more and more earnestly. The blood instead of rushing to the aid of His over burdened and breaking heart forced its way out through the pores to fall in great drops to the

ground. We stand in awe at this evidence of His matchless love. There is no parallel between His sufferings and those of the martyrs who were often exultant as they approached the hour of martyrdom. He ended His prayer with these words "Thy will be done". Thy will be done-no greater words than these can pass from human lips.

He was arrested and put on trial for having spoken the truth and having proclaimed it; At His trial the judge marvelled at the composure with which He faced the angry crowds, their shouts of accusation and even the threat of death. Scorned, ridiculed, even tortured He never uttered a hateful or vindictive word. Like a sheep that is taken to be slaughtered, like a lamb that makes no sound when its wool is cut off, He accepted His suffering without a word. With His body stripped and tortured, His soul in agony, His head crowned with thorns, bruised with staves, His ears full of insults, His shoulders carrying the cross of mankind, He walked on to mount Calvary to fulfill the single purpose of this earthly birth - to offer Himself as a sacrifice for the sins of the world.

He had been acquitted by the highest tribunal in the land yet He was impaled on a cross, the most shameful punishment to which a criminal could be subjected. He was seized by rude hands, stripped and laid on its rough beam. The soliders callously drove the spikes through His hands and feet and raised aloft the instrument of torture. While they were still engaged in their grim task, the lips of the victim were seen to move. But what did He say? Some word of indignation for His innocence? Was He hurling maledictions at His torture? Pleading for mercy? No! None of these. He was a praying as

these pain racked words came from His lips "Father, forgive them for they know not what they do". What love is this!

As He hung on the cross mysterious darkness filled the earth that lasted the whole day. His soul was exposed to the merciless assaults of the powers of evil. Worse than that, He had for the first time experienced the averted face of His Father. He reached the very climax of His misery and broke the silence with the shuddering cry of desolation "My God, My God, why hast Thou forsaken me". All the horizon seemed to speak of terror, death and judgement. In Egypt when one saw the darkness he exclaimed "Either Deity Himself suffers at this moment or sympathises with the one that does".

To the watching crowd in front, death appeared to come slowly a stride the shoulders of fatigue. His arms were in a V position and He became conscious of two unendurable circumstances. The first was that the pain in His wrists was beyond bearing and that muscle cramps knotted His forearms and upper arms and the pads of His shoulders; the second was that His pectoral muscles at the sides of His chest were momentarily paralyzed and He found that while He could draw air into His lungs, He was powerless to exhale.

At once He raised Himself from His bleeding feet. As the weight of His body came down on the insteps, the single nail pressed hard on-top of the wound. Slowly, steadily He was forced to raise Himself higher for a moment, then unable to bear the pain below, which cramped legs and thighs and wrung moans from the strongest, He let His body sag lower and lower and his knees projected a little at a time until, with a deep sigh, He felt Himself to be hanging by the wrists and this process

repeated again and again. At the end He pulled Himself up to the top of the cross and called out with a loud voice "It is finished, Father, into your hands I commit my spirit". When He had said this He breathed His last. The body sagged on the cross. The guards and those with him seeing the serenity and triumph in the hour of death exclaimed "Surely He was the Son of God". As He closed His eyes in death, a truly human death, His spirit reposed in His Father's hands as restfully as a babe on its mother's breast. This final act of self committal was a single and genuine act of faith. Nothing more remained to be done. All was completed perfectly according to the divine plan. Redemption was completed and three days later He was raised from the dead as God's seal of final acceptance of His Son's sacrifice.

The names of the past scientists, philosophers and theologians have come and gone, but the name of this Man abounds more and more though time has spread two thousand years between the people of this generation and the scene of crucifixion. Yet He still lives, He now stands forth upon the highest pinnacle of heavenly glory, proclaimed of God acknowledged by angels adored by saints and feared by devils.

He is the ..living ..JESUS CHRIST!!

The human life of this Jesus had been praised by great men. Many brilliant minds have recognised Him as the world's most unique and superlative character. Their estimates have testified to His historic reality and have confirmed that what He was and what He said are based on fact. Here are some tributes from great men from all walks of life:

Mahatma Gandhi (Father of the nation): "Leave the Christian alone for the moment. I shall say to the Hindu's that

your lives will be incomplete unless you reverently study the teachings of Christ".

Napoleon (The conqueror); "I know men and I tell you Jesus is more than a man. Comparison is impossible between Him and any other human being who ever lived because He was the son of God".

William Shakespeare (Immortal poet): "Jesus Christ my Saviour".

Blaise Pascal (Eminent scientist): "We know God only by Jesus Christ. Without this mediator all communion with God is taken away; through Jesus Christ we know God".

Lord Byron (well known poet): "If ever a man was God or God was man, Jesus Christ was both."

J J Rousseau (Immortal atheist) "If the life and death of Socrates were those of a Sage, the life and death of Jesus was those of God".

H. G. Wells (Humourous novelist): "Christ is the most unique person in history. No man write a history of the human race without giving first and foremost place to the penniless teacher of Nazareth".

Arnold Toynbee (eminent historian): "As we stand gaze with our eyes fixed upon the father shore, a simple figure rises from the flood and straghtaway fills the whole horizon of history. There is the Saviour."

This is not merely an account of a historical person known as Jesus, but the pre historical and post historical person of Jesus Christ known as son of God. Jesus is the meeting place of eternity and time, the blending of deity and humanity, the

junction of heaven and earth, the mediator between God and man. Christ is the embodiment of the GOSPEL

God's Own Son Purchased Eternal Life.

Each of us have to face the question that Pilate asked, "What shall I do then with Jesus which is called the Christ"? We can make fun of Jesus, we can reject

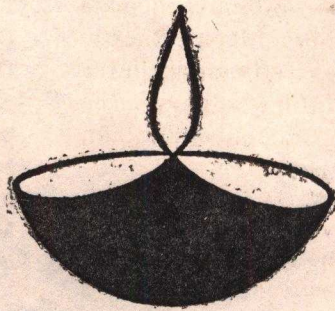
Him, we can neglect Him-and finally know Him as our judge, or we can receive Him and submit to Him, and know as a loving Saviour and friend.

Jesus said: "Behold I stand at the door and knock. If anyone hears my voice and opens the door, I will come in to Him, and eat with him and he with Me".

Middle A God : A person ten years older than you are.

Among the English language's many puzzling words is 'economy', which means the large size in soap flakes and the small size in motor cars.

Bill Vaughan.

KNOWLEDGE

C. O. Njaka II B. Sc.

The bloodless war
Shall not end.
We fight on
till the end of time.

THE SPRING FESTIVAL - 1980

Oommen Mathew Dept. of English

Spring comes early to Bangalore. It comes with the Spring Festival via Christ College in February. Auspicated in 1973 by the Students' Union of Christ College, the Spring Festival is an Inter-collegiate Literary, Arts and Cultural Meet. Back in '73, only five colleges participated in the Festival which lasted for two days. The venues were Christ College auditorium and Ravindra Kalakshetra.

Seven years have passed by since then, and many are the changes that have come to the Spring Festival as well. This year eighteen educational institutions participated including seven outstation colleges. The festival now goes on for three days, and the venue is the Christ College campus. "The Spring Festival—it speaks for itself read one of the posters this year. It is true: the Spring Festival has become quite well-known and popular, and is synonymous with pure fun and mirth.

'The Spring Festival 1980' was held with much glamour and pomp on the 8th, 9th and 10th of February in Christ College. Rev. Fr. Mani Giles, the Principal, was the Chairman of the Spring Festival Committee and Mr. N. Sundararajan was the staff advisor in charge. Every student and member of the staff tried to make the Festival a success, and it was definitely one.

With the multi-coloured lights hanging from the terrace of the College and on every tree in the campus, one wondered

whether Christmas arrived a little late to Christ College. There was a lot of life and joy everywhere. And there was a glut of programmes and competitions: Skits, Dramatics, General Knowledge Quiz, Debate, Just-a-Minute, Essay Writing, Dumb Charades, Clay Modelling, Fashion Show, Treasure Hunt and Music of every kind. From early in the morning till late at night it went on-for three days. On the night of the 10th - 11th February Mr. Anandan, the Director of Youth Services, was giving away the prizes at 1 a. m.

It is rather difficult to make even a passing review of the many competitions. But when one stops and looks back leisurely there are quite a few experiences that linger around and simply refuse to go away. One of the most fascinating was the General Knowledge Quiz. Miss. Rajani Pani of Jyothi Nivas College was the Quiz Mistress and she handled her job with charm skill, gentle firmness and of course, with a smile. Then, there was the magnificent Just-a-Minute! The gentle western group song of St. Agnes College, Mangalore, still haunts the ears. The Loyola College, Madras, however, still beats upon the eardrums quite ungently and a threatening headache is on its way again. Excess of music, however sweet, surfeits and the appetite sickens and ultimately dies. (Apologies to Shakespeare.)

The Fashion Parade was by common consent the highlight of the concluding day of the Festival. with celestial music

provided by the Guru Nanak College, Madras, one happily forgot that one was sitting in the quadrangle of the college on a wintry night, and saw queens and kings (witches and ghosts too) dropping right down from the pages of the fairy tales of long ago. Mr. Gracias, the Chairman of the Students' Union, who introduced and later interviewed the participants made the whole show increasingly interesting. (Gracias, by the way, got the prize for the Best Actor too.)

On the whole, the spectators and the participants were all joy during the three day Festival. 'Superb', 'Okay' 'So, so' 'The hamburgers are not enough', 'The ice-cream is too cold', 'The booing was by

far better' were some of the comments overheard. Someone even congratulated the mosquitoes on their evening concert.

'Are you happy with this year's Spring Festival?' I asked the Chairman of the Union when I meet him in the college campus early the next morning. Trucks were removing the steel chairs and the College was unusually quiet and lifeless. 'Yes, very' he said. "It is difficult to believe.....and a little sad to remember that all got over so soon." I could not but agree with him. Then the thought flashed across the mind that like the season the Spring Festival is also perennial. And therein lies hope, anticipation and joy.

*There are three ways to get something done : do it yourself,
hire someone to do it or forbid your children to do it.*

M. C.

To know when you have enough is to be rich.

Lao-tse.

NATIONAL SERVICE SCHEME

Fr. Antony Kariyil, M. A.,
Director, N. S. S.

India became an independent nation on August 15, 1947. Even after more than three decades of independence, we have neither made India self reliant nor inculcated in the citizens a sense of national integrity. Disintegrating forces are still at work. The welfare state idea providing for freedom, equality and justice to all citizens is a concept which is still on the paper. Crime, juvenile delinquency, poverty, unemployment, and various other similar problems are on increase day-by-day. One of the reasons for this phenomenon is that we have relied too much on state action, state initiative and legislation. The people have yet to be roused to the consciousness about their responsibilities to themselves, to their fellowmen and to the State.

Students have an important role in this task. For, they cannot be silent spectators or the changes taking place in the society. They have to study, understand and tackle the problems of the society to which they belong. In a democratic society like ours, it is all the more essential that we should train the present-day youth, who will be the citizens of tomorrow to shoulder the responsibilities as members of society. This pattern of thought has been engaging the attention of the educationists, government and social scientists of our country since a long time. After we got independence, this question, i. e. participation of student community in the welfare activities of our country, became

all the more important. Consequently, the Ministry of Education in consultation with the University Grants Commission and other Committees as Youth Welfare and Services, evolved a national scheme, wherein it could provide constructive, organised and educative opportunities for the students to participate in the social service activities. Thus the "National Service Scheme" (NSS) came into existence.

Two units of the NSS are functioning at Christ College. Activities of the year 1979—80 were formally inaugurated by Mrs. Indira Rao, Deputy Director, Social Welfare Dept., Karnataka State on Saturday, July 21, 1980. One hundred and fifty students of the college rendered their voluntary service towards the building up of the nation through various activities undertaken by the NSS during this year. The volunteers worked in three groups under the leadership of Rev. Frs. Antony Kariyil, Antony Chirathalackal and Jacob Raju. The main lines of their activities were centred around:

1. Neighbouring villages:

Suddaguntapalaya, Bande Slum and Sampanti Nagar. The principal areas of work in these villages were adult literacy, sanitation, construction of drainage, health and recreation facilities, etc.

2. Neighbouring Institutions:

Mental Hospital, Asha Niketan and Cancer Institute. In the Mental Hospital

and Asha Niketan the volunteers tried to create recreation facilities for the mentally ill and in Cancer Institute they rendered their services in different departments like Reception counter, Treatment room, Radiotherapy, Dental clinic, etc.

At the request of the Honourable Minister for Education, Karnataka State, the volunteers engaged themselves in various activities connected with the

eradication of Brain fever in the neighbouring villages. Their service was of much help in the college campus, too, especially on such occasions like Annual Athletic Meet, Christ College Basketball Tournament, College Day, etc. With the greater enthusiasm shown from the part of the students, the Directors hope that the NSS unit of the college will be able to give its members the training that is necessary to play their role adequately in the near future as nature citizens.

A woman bought an apple pie in a bakery. "Should I cut it into six pieces or eight?" asked the sales girl.

"Six" replied the woman. "I am on a diet".

'Express Daily News'

N C C REPORT 1979-80

It gives me immense pleasure to present the 11th Annual Report of the NCC unit of our college. As in the previous years, the enrolment was full in strength this year also.

ACTIVITIES AND ACHIEVEMENTS

The officer and 40 selected cadets of our college attended the Annual Training Camp at the Besant Park, Scouts Camp, Doddballapur, in October 1979. Our unit was able to enrol the Football team this year for the NCC and make a consolidated Football team consisting of Christ College, St. Joseph's College and Govt. College, Kolar - all come under the command of 9 Kar. BN NCC. Our team had won the South Zone championship, defeating the Maharashtra, Andhra Pradesh and Tamil Nadu teams. Our cadets participated in various competitions in the camp, namely shooting, drill, blood donation, sports, etc. and secured the overall trophy, thus maintaining the previous years' traditions. CSUO Alphonse Franco is one of the outstanding cadets of our unit. He has been adjudged the Best All India cadet during 1979. He represented the Karnataka State to undergo specialised training in Sky-diving, Para Jumping, Judo and Karate in Canada, Malaysia and Singapore.

CUOS Thilak Chandra and Manikandan were selected from our unit to undergo para training in Agra. They successfully completed their course in September 1979. They represented Karnataka State for the Republic Day Parade in New Delhi in January 1980.

Sgt. P.O. Koshy, CUO Thilak Chandra and Cpl Asif Ali represented our unit for the Earl Roberts and Burdwan Shooting Competitions and secured the trophies.

CUO C.P. Medappa and Sgt. P.G. Venugopal of our unit have been commissioned as Officers in the Army and Navy last year.

Our NCC unit was selected to represent our Battalion for the NCC day and Republic Day celebrations at the Brigade Parade Grounds, Bangalore. We were specially called for by Bangalore University to present a guard of honour to his Excellency the Governor of Karnataka, the Chancellor of the Bangalore University, in connection with the annual Convocation at the Kanteerava Stadium, on 16th December 1979.

We could secure 100% pass in 'C' Certificate and 89% in 'B' certificate examination in 1979.

CSUO Ramakrishna P. and Cpl. Asif Ali were adjudged the "Best Cadet" and "Best Shot" respectively of this year. They were awarded with medals and certificates on the occasion of the College Day.

On account of all these achievements, our College has been adjudged "The Best" of the Battalion.

All these achievements are due to the encouragement given by our Principal and due to the direction and administration of our Commanding Officer - Major Ranga Rajan and the Administrative Officer Capt. C.P. Mehra, of the Battalion.

I sincerely extend my thanks to the Superiors of OMI and CST orders, who were so kind enough to allow their students to join the NCC this year. Hope the same will continue in the coming years too.

Finally, my sincere thanks to our college office staff and the senior cadets for their whole-hearted, timely helps and services for our success.

AICUF REPORT 1979-80

With lots of hope and aspiration AICUF came back to life in our college after a long lapse. At the inaugural meeting Fr. Andrews, our Chaplin, spoke to the students about the AICUF and its role in the Indian society today.

The executives of the Unit were elected in the month of July. The programmes of the year were mainly intended to bring an awareness among the students on the present Indian situation of exploitation, oppression and injustice. We started our activities by organising a one day Seminar for the Christian students of our College. All AICUF members met every Wednesday and for these meetings. We often had some well-known speakers who spoke on subjects like "The World and the Church", "Education System in India Today", "The Values We Believe In" etc.

Towards the end of the year we conducted a three day Regional Seminar

at the college on the "Role of Students in India Today" 35 students participated in the Seminar from all over Karnataka. The Seminar was a big success.

The objectives of the seminar were:

- (i) To bring about an awareness among the students about the current socio-economic and political issues in the country and enable them to understand the root cause of poverty, injustice and exploitation.
- (ii) To enable the students to reflect on the teachings of Jesus and the role He played in changing the religious, social, ideological and even economic and political structures of His society.
- (iii) To enable students to evolve a meaningful action programme and to bring about the structural transformation of the Indian society.

Charly Thomas
President AICUF

'What is the difference between thrifty and stingy?'
a boy asked his father.

"Well, if I buy myself a cheap coat I am thrifty,
said the father. But if I buy your mother a cheap
coat I am stingy".

Hua Hsuen.

DEBATING CLUB Report

Among the literary and cultural activities in the academic year 1979-80, the Debating Club and its members had reasons to believe that they had had an especially satisfying year.

A lot of new talent was found and ample opportunities were given to the speakers.

The college took part in almost all the debates held at Bangalore and also in two out - station inter - collegiate debates. These were at the Regional Engg. College, Trichy where the college was represented by Cecil Mathews, Arun Premchand and G. K. Girish. The other was at the College of Engg. Guindy, Madras, where we represented by M. J. Gracias, Rakesh Kumar Singh and Cecil Mathews.

The colleges at Bangalore where our Debating teams were sent were Jyothi Nivas, M. E. S, B. N. M. S, St. Joseph's, I. I. Sc's (Vibrations), I. I. M. (Manifest) and also the Debate held by the India Youth Brigade.

T. J. Abraham and Md. Mazoor Ahmed were the first to make their mark when they won the team trophy at the B. N. M. S. The topic on which they spoke was "Democracy is a Disaster to Society".

Apart from this we had three debates held in our college. The first was during the Talents Week. Here Manzoor bagged the first place while Burjor Kothavala came in second.

Then we had a special Pre-University Festival, hosted by Christ College. This consisted of a Debate and Music competition. In the Debate, Gayathri Issar of Jyothi Nivas College came first, Anil Abraham of St. Joseph's came second, and G. K. Girish of Christ College came third. The team trophy went to Jyothi Nivas.

To round off the year we had the Debate during the Spring Festival. Here St. John's Medical College bagged the trophy with St. Joseph's and Loyola College coming in second and third respectively.

The Christ College Debating Club had a pretty good year and took part in a number of Debates and I hope that this trend will carry in the years to come.

I conclude on the note that our Debaters were mostly from the PUC level and I hope that with the experience they got they will surely top the debates regularly henceforth.

Expenditure rises to meet income

—Parkinson's law.

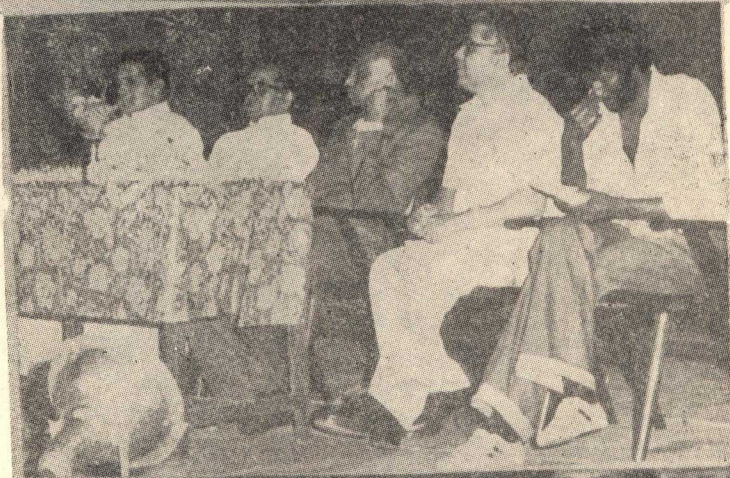
Rev. Fr. Mani Giles C.M.I. M.Sc
Our Principal

COLLEGE DAY

The chief
guest and
Fr. Principal
Sandwiched

Gracius
plans
a sneeze

The music was
not at fault,
but the mic was.

COLLEGE DAY CELEBRATIONS

PRINCIPALS REPORT

SPEAKER
DR. YOOSUF ALI

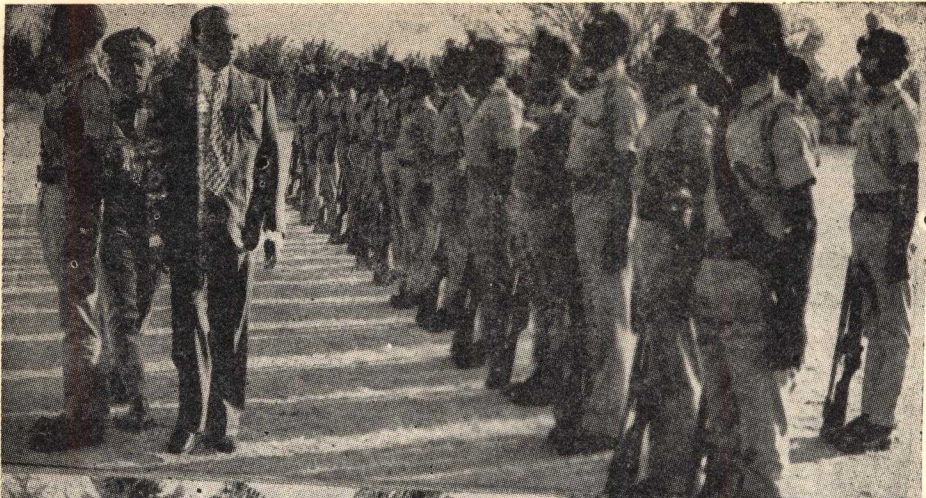

Chief Guest Puttaswamy
(High Court Judge)

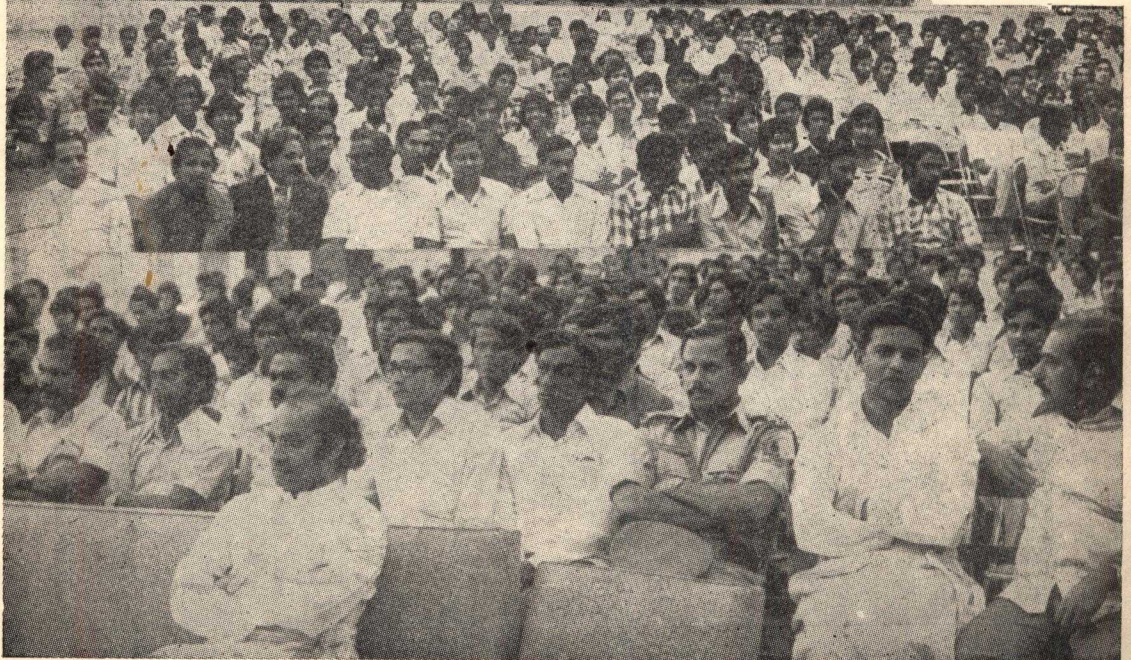
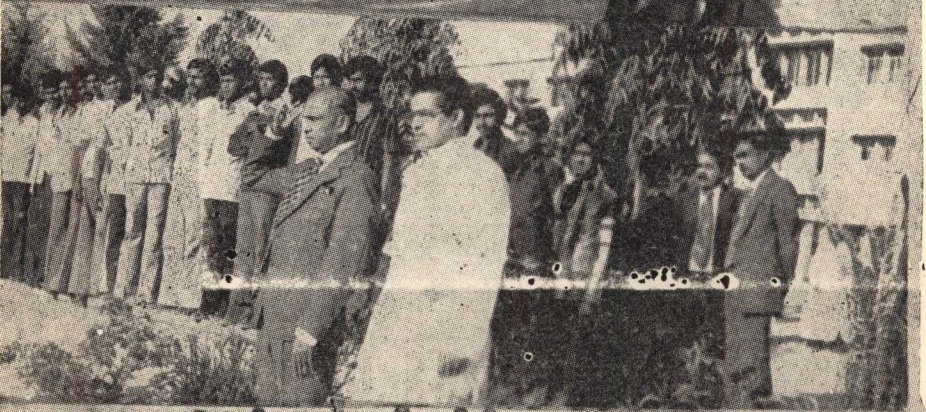

The Chairman and Secretary used a lot of harsh words. But then again these are not gentle times we live in.

COLLEGE DAY

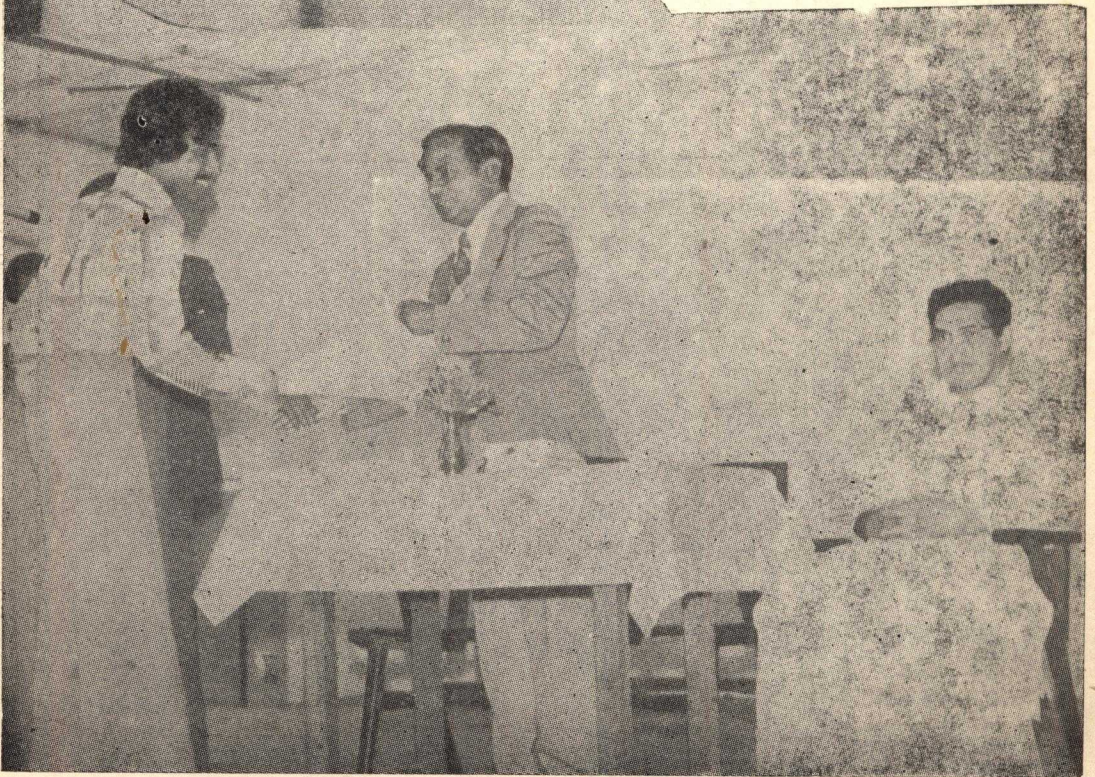

Don't be
Serious;
it is only
a guard of
honour

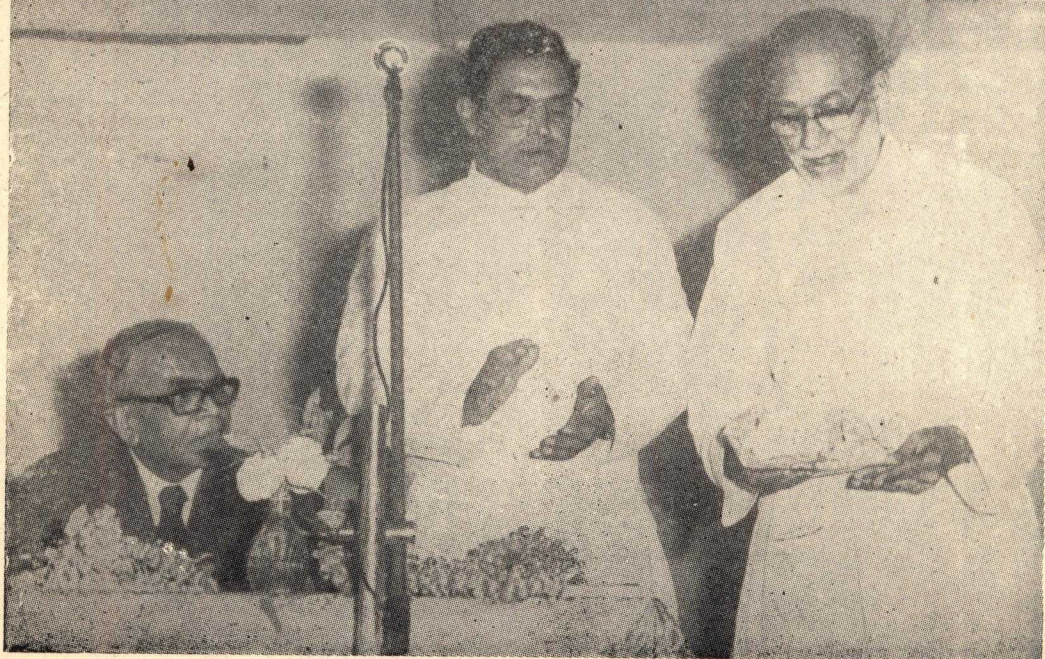

Mini Convocation-
Chief Guest
Basheer Hussain

Three years of Hard Work ~ A lot of money a = paper

KANNADA SANGHA-
Dr. V. K. Gokak lighting the lamp

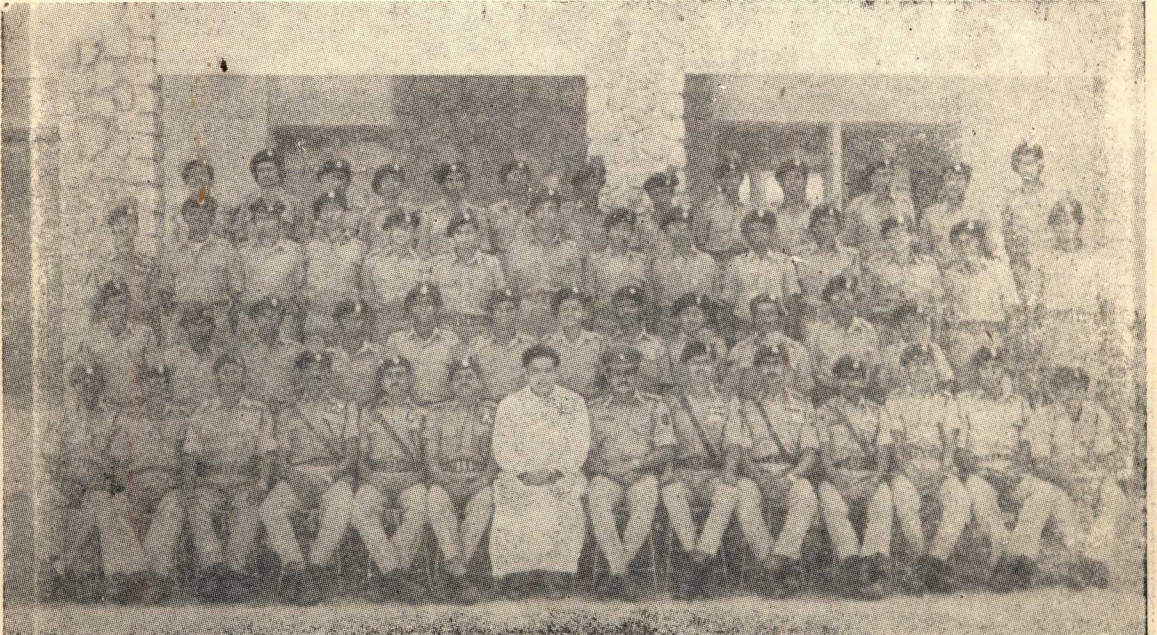
Fr. A. P. Menezis releasing "Imitation of Xt"
in Kannada

KANNADA SANGHA

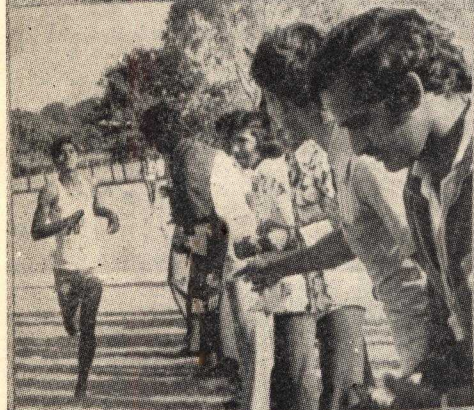

Dr. Masti Venkatesh Iyengar giving away
Prize for I. C. Essay Competition to N. R. Balasubramaniam

CHIVALRY IS ALIVE AND KICKING : N. C. C. UNIT

SPORTS FESTIVAL

Words
Action
Reward.

COLLEGE SPORTS

And then his left leg came off.

That is
why
the
students
won.

This is yogasana, not
high jumb. Mr. P. M. Mathew
Sitting on the pole.

Fr. Principal playing
marbles with the 12th k g
shot put

Guard of honour to the Governor
By Our N. C. C. Cadets at the University Convocation

COLLEGE TEAMS

HOCKEY

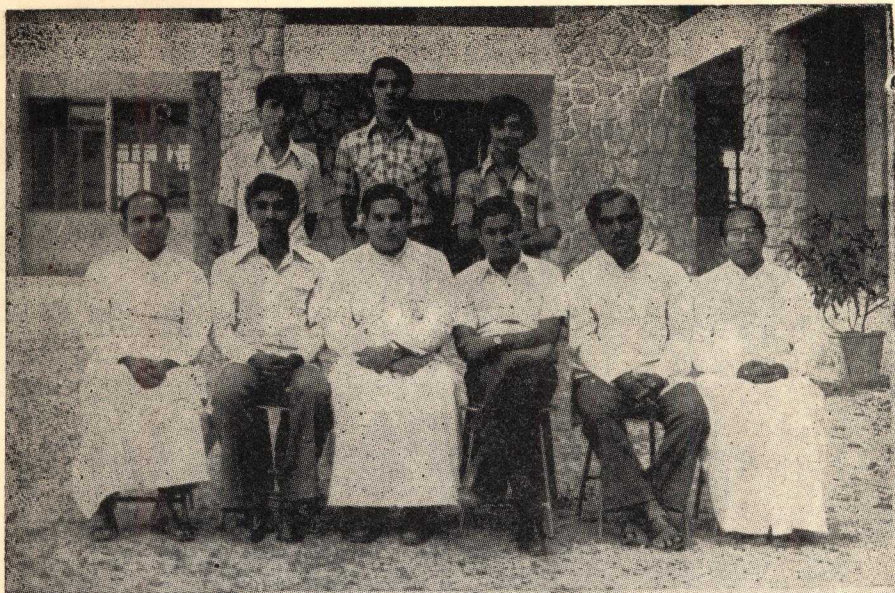

VOLLEYBALL

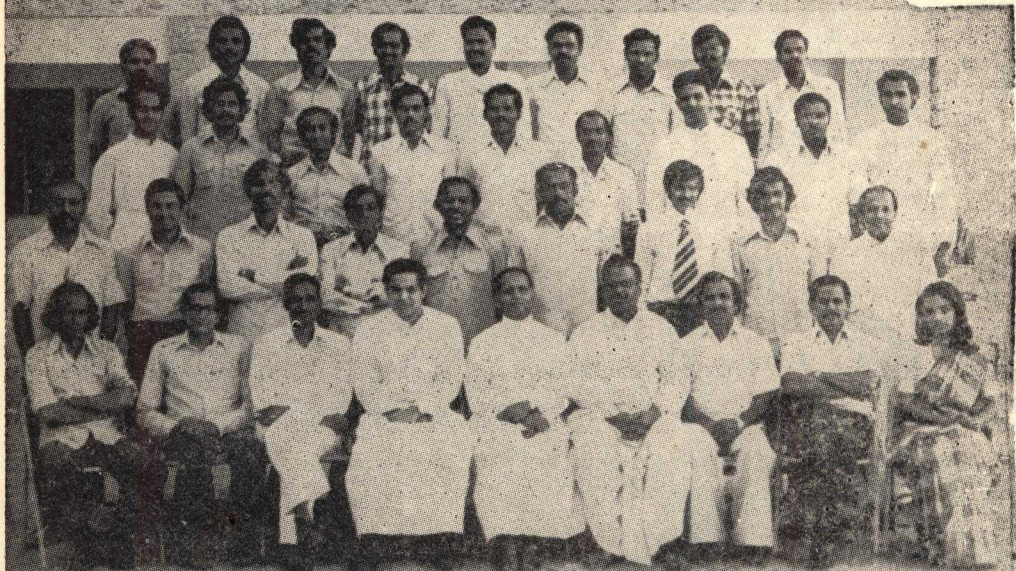

BASKETBALL

The Magazine
Committee '80

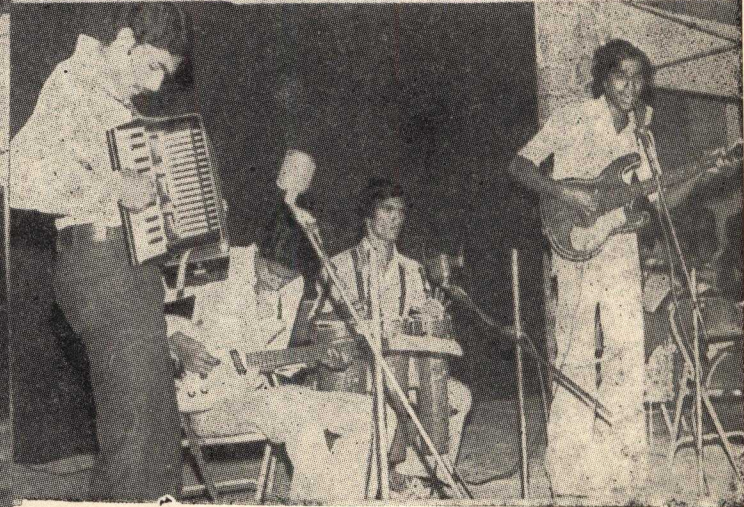

The Teaching
Staff.
These People
really
deserve
Nobel prizes
for peace and
Tolerance

III B. Com.

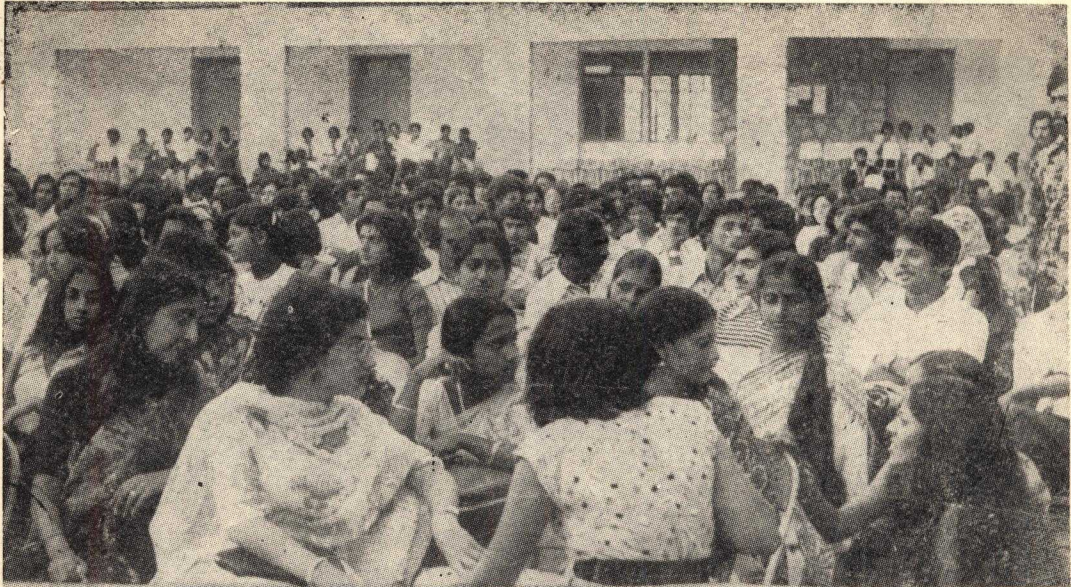
SPRING FESTIVAL

Lots of music here
take it or leave it.

SPRING FESTIVAL

Two sections of the audience and a school for scandal

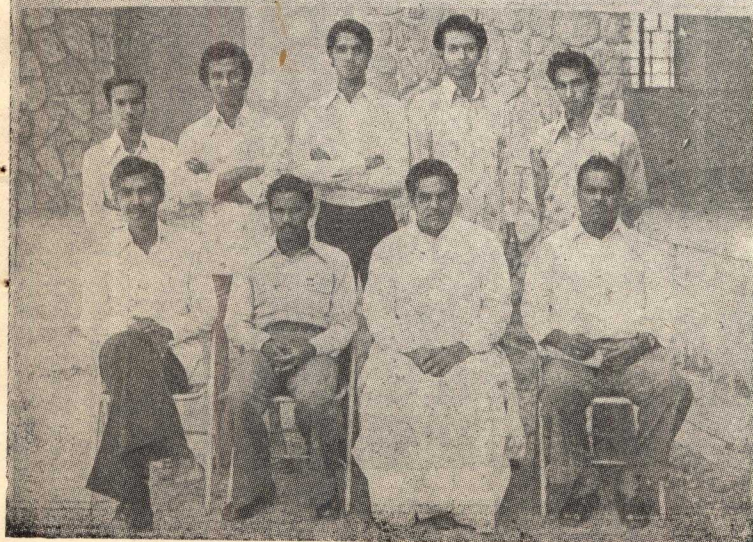
OUTGOING STUDENTS

III B.A.
(HEP)

III B.Sc.
PCM

III B. A. (English)
An intimate group.

CHRIST COLLEGE BASKET BALL TOURNAMENT

They tossed the
ball. Service for
court ?

S. D. Syiem Registrar, Bangalore Varsity giving away the Trophies.

COLLEGE STUDENTS' UNION INAUGURATION

Grassy enchanted by the boogie

Rani's lively dance

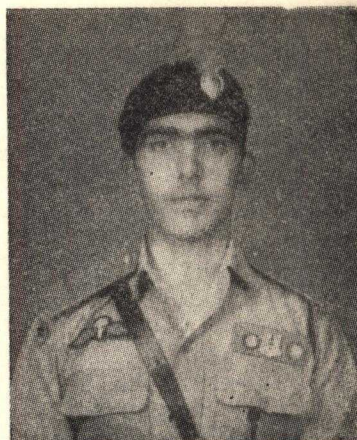

Abraham's tired music

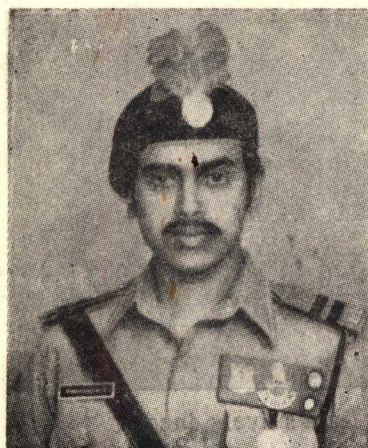
N. C. C.

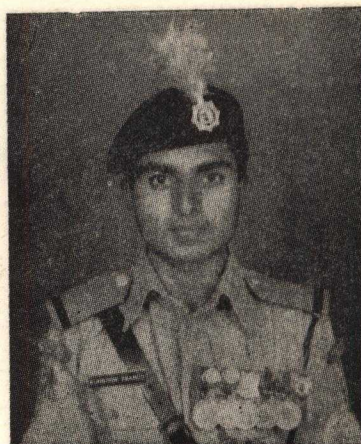
CUO Tilak Chandra
Attended Basic Leader ship
Course at Bhowali (U.P) and
Para training camp at
Agra. Participated in
the Republic day parade
in New Delhi.

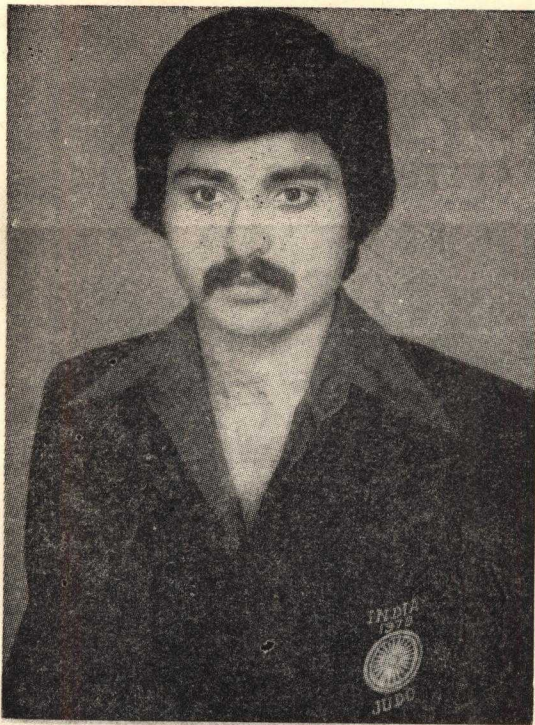
CUO Manikandan.
Attended para training
camp at Agra. Represented
the unit at the Republic
Day parade in New Delhi.

CSUO Ramakrishna
Best Cadet of
the year 1979-80.

CSUO Alphonse Franco
Attended the para
training camp at
Agra. Participated
in the Republic Day parade
in New Delhi.

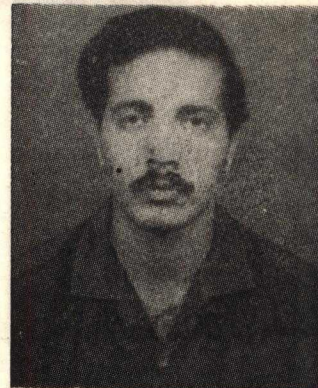

A. Franco

Represented Karnataka State in Sky Diving, Judo and Karate and underwent four months training in U.S.A. Canada, Hongkong and Thailand.

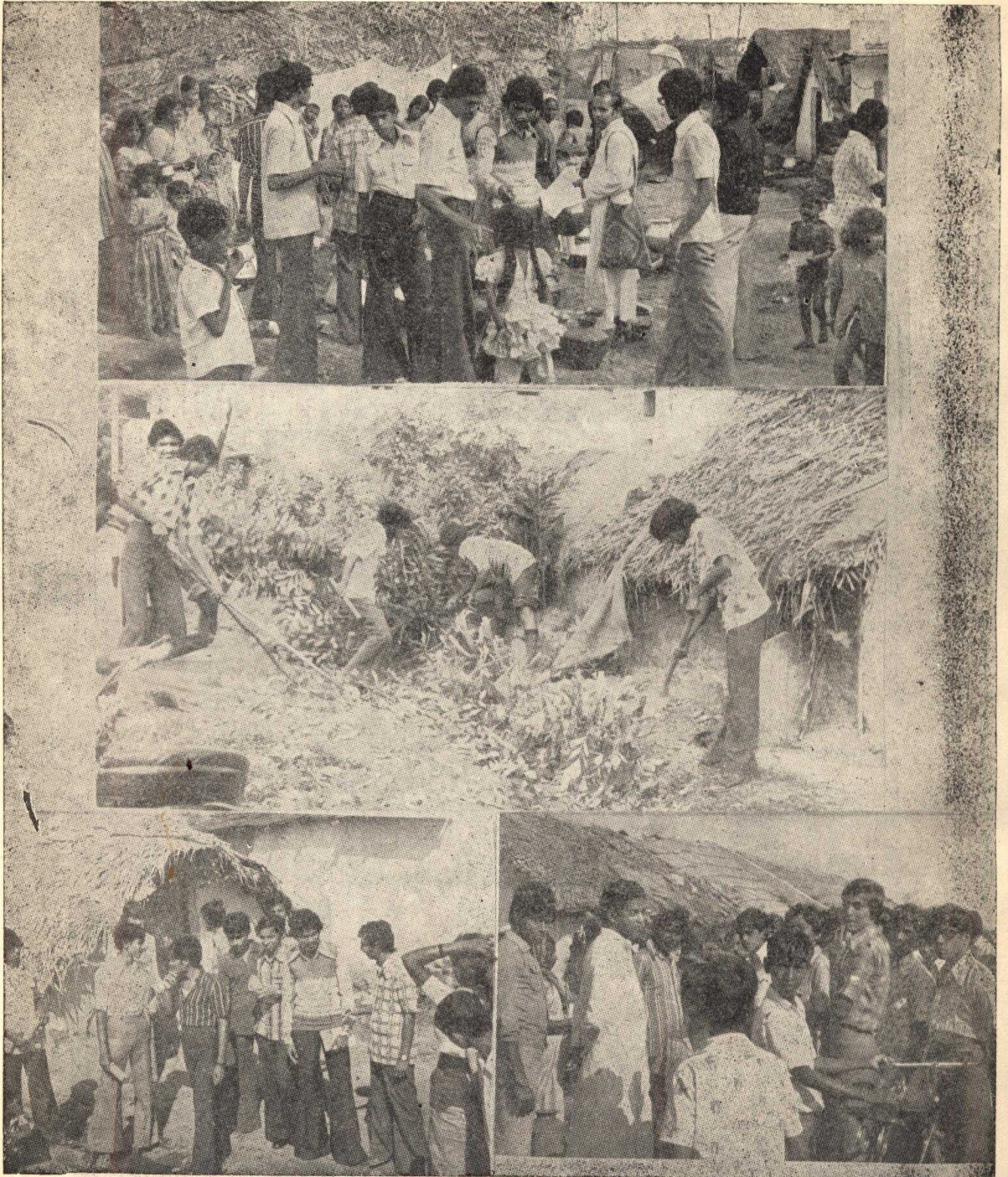

Earl Roberts and Burdwan Trophy
Winners

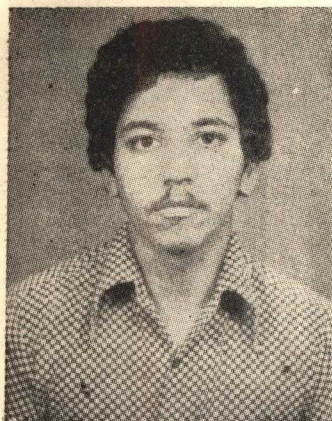

S. H. AHMED
Vice President Alumni Assn.

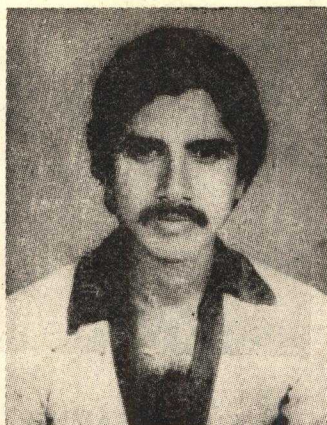
N. S. S. ACTIVITIES

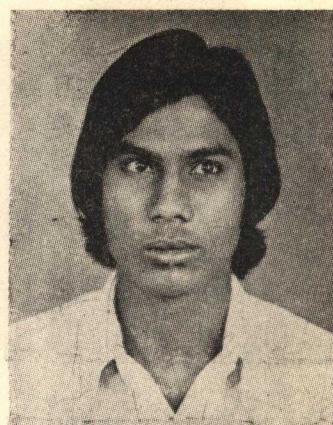
A helping hand for the helpless and a few words of comfort and encouragement

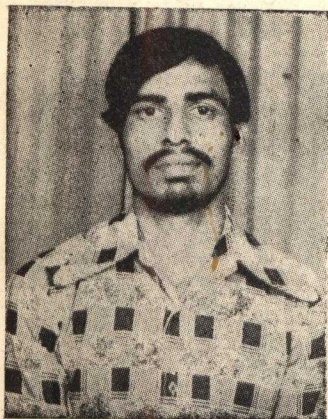
Sanjay Bajaj
represented
Bangalore University
Chess

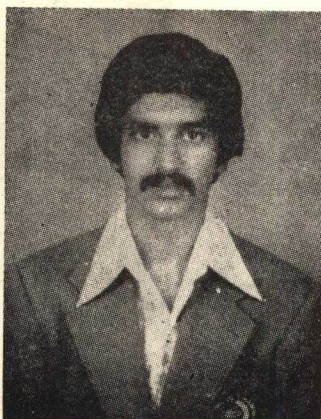
George Thomas
Represented Bangalore
University Foot ball
team

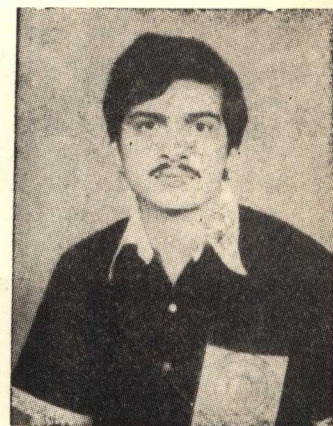
Kumar Velu
represented
Bangalore University
Football team

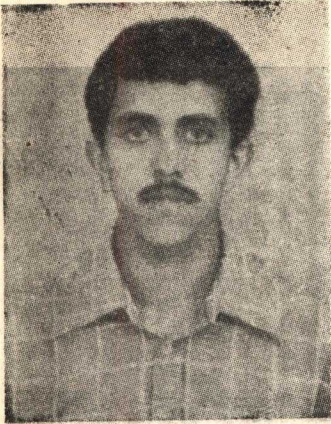
R. Yellappa. III B. Com.
Represented
Bangalore University.
Kho-Kho. 5-1-79

WILFRED. A. PEREIRA
Represented Bangalore
University
in Hockey

UDAY CHAND DADWAL
Represented
Bangalore University
Hockey team

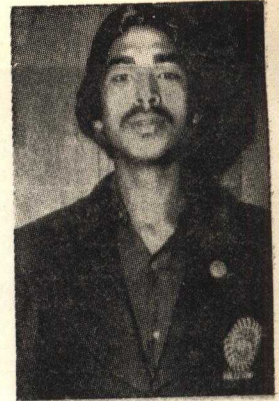

VARGHIS MATHEW

Represented Karnataka State In Cycling.

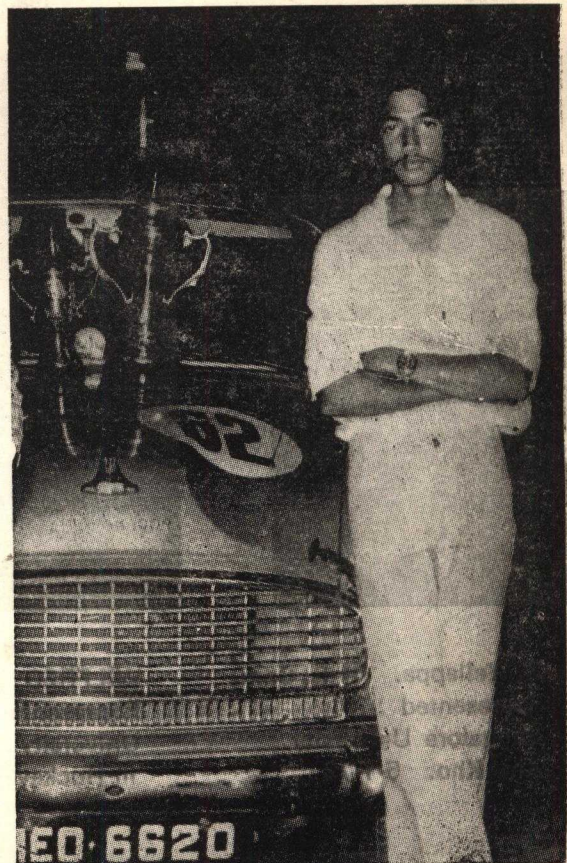
KURIEN SAMUEL

Mohd. Imtiaz.

Represented
Karnataka (Junior)
Volley ball.

Uday Eswaran
Sholavaram Car Race I

ಕನ್ನಡಿಗರ ತಾಯಿ

ತಾಯೆ ಬಾರ, ಮೊಗವ ತೋರ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಾತೆಯೆ |
ಹರಸು ತಾಯೆ, ಸುತರ ಕಾಯೆ, ನಮ್ಮ ಜನ್ಮದಾತೆಯೆ |
ನಮ್ಮ ತಪ್ಪನೆನಿತೊ ತಾಳ್ವೆ,
ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ನಾಳ್ವೆ ;
ನೀನೆ ಕಣಾ ನಮ್ಮ ಬಾಳ್ವೆ,
ನಿನ್ನ ಮರೆಯಲಮ್ಮೆವು
ತನು ಕನ್ನಡ, ಮನ ಕನ್ನಡ, ನುಡಿ ಕನ್ನಡವೆಮ್ಮವು.

ಮಂ. ಗೋವಿಂದ ಪೈ

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ

ಸರಿವಿಡಿ

ನಾಸ್ತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ /1/ ಸತೀಶ್ವರರಾವ್. ಎನ್

ಲೋಕನಾಯಕ ಜಿ. ಪಿ. /4/ ಮದನ ಮೋಹನ ಹೊಳ್ಳ

ಮದರ್ ಥರೇಸಾ /7/ ಆರ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಘಟನೆ, ಪುಸ್ತಕ /9/ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

‘ನಮ್ಮ ಹೃದಯವೆ ನಮಗೆ ಪ್ರೀಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ’ /15/ ಚಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಮಾಸ್ತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಜೆ

ಸತೀಶ್ವರರಾವ್. ಎನ್

ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

‘ಅನಕೃ ಅಂತರಕಾಲೇಜು ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ’ಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಅವಿರತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂವರ ನೆನಪಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಕಾಸ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಹಿರಿಯಣ್ಣ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಬಾರಿಯ ವಿಶೇಷ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂಟಿ ಸಮಯ. ಬಿಸಿಲು ಜೋರಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹಳೆಯ, ಸುಂದರ ಬಸವನಗುಡಿ ಬಡಾವಣೆಯ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಮನೆ, ಮಾಸ್ತಿಯವರದ್ದು. ೮೨ ವರ್ಷಗಳ ಮಾಸ್ತಿಯವರಿಗೆ ಅಲೆದಾಟದ

ಕಾಟ ಕೊಡಬಾರದೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯ ‘ಸಮಾರಂಭ’ವನ್ನು ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಮಂದಿ (ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರೂ ಸೇರಿ) ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೇವಾಲಯ ಪುನೇಶಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದಂಥ ಭಾವ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ನಾವು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಹಸನ್ಮುಖಿ ಅಳಿಯಂದಿರಿಬ್ಬರು ಅತ್ತಿಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಮನೆಯ ಒಳಗಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾರಂಭ. ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಹಲವಾರು ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳು, ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು, ಇವುಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ

ನಾವು ಆ ಹಿರಿಯರೆದರು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಂತೆ ಭಾಸನಾಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳಷ್ಟೇ ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಯಾಸದ ಚಿಹ್ನೆ ಏನಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದೆಂದು ಹುಡುಕಿದೆ. ಏನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆ ಅವಿಶ್ರಾಂತ ಚುರುಕು ಕಣ್ಣುಗಳು, ಸ್ನೇಹಪರ ಹಸನ್ಮುಖ, ಎತ್ತರದ ನಿಲುವು, ಆತ್ಮೀಯತೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಗೌರವ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯಿತು.

ಬಂದಿದ್ದವರನ್ನು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ 'ಸ್ವಾಗತಿಸಿ' ನಾನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುದರ ಕಾರಣವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್ ರವರು 'ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಬಂದು ತೊಂದರೆ' ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೋರಿದರು. (ಮಾಸ್ತಿಯವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದರು). ಮಾಸ್ತಿಯವರ ವಿಚಾರಭರಿತ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕಿದರು. "ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೂ ಬರುವ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು..." ಎಂಬ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು, ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಸರಳ, ಸರಸ, ನಿರರ್ಗಳ, ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿ ಮಾತಿನ ಧಾರೆ. ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಅವಧಿ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪದರ ಪದರವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮಾತು ಜಾತಿ, ಮತಗಳತ್ತ ಹರಿದಾಗ ಮಾಸ್ತಿಯವರು "ನಾನೊಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಮುಸ್ಲಿಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರ ಮುಖಗಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರುತ್ತ "ಯಾರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್? ಯಾರು ಮುಸ್ಲಿಮ್? ನಾನೂ ಬೈಬಲ್ ಓದಿದ್ದೇನೆ, ಆ ಅಲ್ಲಾಹ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ, ನಾನೂ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಯಾಕಾಗಬಾರದು? ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲ? ದಿನಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲ, ಹಿಂದೂಗಳಲ್ಲ. ಯಾರು ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣ, ನಡತೆಯಿಂದ ಇರು

ತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್, ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಎಂದೂ...."

"ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹರಿಜನರನ್ನು, ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಅವರನ್ನು ಸೇರಿಸೊದಿಲ್ಲ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ನಮ್ಮಿಂದ ಸಿಗದ ಸುಖವನ್ನು ಅವರು ಮತಾಂತರದಿಂದ ಪಡೆದರೆ ನಮ್ಮದೇನು ಅಡ್ಡಿ? ಆದರೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದು. ನಾನು ಮತಾಂತರ ವಿರೋಧಿ ಅಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮತಾಂತರ ಬೇಕಾದವರು ಸ್ವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಮತಾಂತರಗೊಂಡರೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ" ಮತಾಂತರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದು.

ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತಿ ಇವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರುವ ಪದಗಳು, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಸೆಳೆದಾಗ ಮಾಸ್ತಿಯವರು "ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಬರೀ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಹೆಸಿದವರಿಗೆ ಅನ್ನಹಾಕಿ ಅಂತ ಅವರು ಹೇಳಿದರೆ, ನಾವೂ ಅದನ್ನೇ ತಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೀವಿ? ನಾವೇನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯಲಿ ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಭಾಷೆ ಬೇರೆ, ಭಾವ ಒಂದೇ" ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು "ನಾನಿರುವುದೇ ನಿನಗಾಗಿ; ನೀನಿರುವುದೇ ನನಗಾಗಿ...." 'ನಾನಿನ್ನ ಬಿಡಲಾರೆ' ಇದೆಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ?" ಎಂದಾಗ ಅವರ ಮುಖದ ಸುಕ್ಕುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು.

ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆ ಕಥಾಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಕೆಲವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸಹಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಸ್ತಿಯವರನ್ನು ಯಾರೊ ಕೇಳಿದರು "ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಪೂರ್ವ ಘಟನೆ ಯಾವುದು" ಎಂದು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಗುತ್ತಾ ಮಾಸ್ತಿಯವರು "ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅಪೂರ್ವ ಘಟನೆ. *life is a miracle* ಎಂದರು.

ನಾವು ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಮಾತಿನ

ಮಧ್ಯೆ ಹೋದವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು, ಬಹುಮಾನಗಳ ವಿತರಣೆಯನ್ನು, ಬಂದವರಿಗೆ ಉಪಹಾರ, ಕಾಫಿಯ ಸಮಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಹೊರಡುವಾಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೆ “ನನಗಲ್ಲ ಈ ನಮಸ್ಕಾರ ಇಲ್ಲಿರುವ. ದೇವರಿಗೆ” ಎಂದು ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿ

ಕೊಂಡರು. “ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಲು ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಗು ನಗುತ್ತಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಹೊರಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಅನುಭವದಿಂದ ದೂರ ಸರಿದಂತಾಯಿತು. ಬಿಸಿಲು ತಗ್ಗಿತ್ತು.

ಕನಸುಗಳು

ಕನಸುಗಳು
ಕಾವಲುಗಾರನಿಲ್ಲದ ಮನೆಗೆ
ಕನ್ನ ಕೊರೆಯುವಂತೆ,
ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ
ನೀಳ ತೆಗಳಾಗಿ
ಕಾದಂಬರಿಗಳಾಗಿ
ಅರಿವು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ.....
ನನ್ನ ಕಾಡುತ್ತವೆ.

ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ನೋಟ
ಇಂದು ನಾಳೆಯ ನೋಟ
ಚಿಗುರಾಗಿ
ಗಿಡವಾಗಿ
ಮರವಾಗಿ
ಬದುಕಾಗಿ
ನನ್ನ ನರನಾಡಿಗಳ
ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಕಾ. ಸು. ರಾಮಚಂದ್ರ
ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

ಲೋಕನಾಯಕ ಜೆ. ಪಿ.

ಮದನ ಮೋಹನ ಹೊಳ್ಳ

ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

ಮೈಸೂರುನಗರದಲ್ಲೂ ಆಜಾನು ಬಾಹು, ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ, ಕುಸುಮ ಕೋಮಲ ಮಾರ್ದವತೆ, ಅರವ ತ್ವೈದು ಕೋಟಿ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ, ಅಬಾಲವೃದ್ಧರಾದಿಯಾಗಿ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾದ ಹೆಸರು 'ಜೆ.ಪಿ.'ಯಾವ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಏರದೆ, ನಿರ್ಮೋಹರೆನಿಸಿ, ಇಡೀ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದವರಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಮೊದಲನೆಯವರೇ, ನಂತರದವರು ಜಯ ಪ್ರಕಾಶ ನಾರಾಯಣ.

ಬಿಹಾರ್-ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ, ಪವಿತ್ರ ಜಾನ್ಮವೀ ಮತ್ತು ಸರಯೂ ನದಿಗಳ ಸಂಗಮಗಳ ದಂಡೆ, 'ಸಿತಾಬದಿಯಾರ್' ವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೯೦೨ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೧ ನಿಜಯದಶಮಿಯಂದು ಜನಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ೭ನೇಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ, ತಮ್ಮ ವೀರನಾಣಿಯಿಂದ ಜನತೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ಜೆ. ಪಿ. ಯವರದು.

ಆತೀ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎನಿಸಿದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿ, ಗಾಂಧೀ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು, ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಂದೇ ತಿಂಗಳು ಇದ್ದರೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದತ್ತ ನುಗ್ಗಿದ ಧೀಮಂತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಗಾಂಧೀ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದ ಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರ ಪುತ್ರಿ ಪ್ರಭಾವತಿಯೊಡನೆ ವಿವಾಹ. ವಿವಾಹವಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದತ್ತ ಪಯಣ. ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯದ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭ. ೧೯೨೨ರಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋಗೆ ಬಂದ ಜಯಪ್ರಕಾಶರು ೭ ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕಾದ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಚಾಣಾಕ್ಷನೆನಿಸಿದರೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗದೆ ಅವರು ಸುಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಅನಾರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಪರಿಸರ

ಚಿಕಾಗೋ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ಬಡವ-ಶ್ರೀಮಂತರ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಕಂದರ, ಜೆ. ಪಿ.ಯವರನ್ನು ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿತು. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಾದಿಗಳ ತವರೂರು ರಷ್ಯಾಕ್ಕೂ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಈ 'ವಾದ'ದ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆದಮ್ಯಬಯಕ್ಕೆ ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅಡ್ಡಿಬಂದಿತು. ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ವಸಾಹತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರ ಪ್ರಸಂಚಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಂತಿತ್ತು. ಇದು ಅವರನ್ನು ಕಮ್ಯುನಿಸಂನಿಂದ ದೂರಪರಿಸಿದರೂ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್ವಾದದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು.

ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಬಳಿಕ ವಾರ್ಧಾಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಹಿಂಸಾತ್ಮಕಮಾರ್ಗದಿಂದ ವರಗುಕಲವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರೂ, ಶಾಂತಿಯುತ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರುವ ಗಾಂಧೀ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ಗಡಸುತನ ಮತ್ತು ಪರಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದ ಜೆ. ಪಿ.ಯವರಿಗೆ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಸ್ವಯಂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಘಟಕಗಳ ಕಲ್ಪನೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ವಾರ್ಧಾದಲ್ಲೇ ನೆಹರೂರವರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ಜೆ. ಪಿ. ಯವರ ಆಚಲನಿಷ್ಠೆ, ಪ್ರಖರ ಧೀಮಂತಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಿಂದ ನೆಹರೂ, ಗಾಂಧೀಯವರೂ ಸಹ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಉಪ್ಪಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ, ಗಾಂಧೀ-ಇರವಿನ್ ಒಪ್ಪಂದ, ವಿಫಲವಾದ ದ್ವಿತೀಯ ದುಂಡು-ಮೇಜಿನ ಪರಿಷತ್ತು ಇದೇ ಮೊದಲಾದ ಅವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸೆರೆಮನೆವಾಸಿಗಳಾದಾಗ ಜೆ.ಪಿ. ಯವರೇ ಮುಂಚೂಣಿಯ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ

ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಮೋಹ ಜೆ. ಪಿ. ಯವರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಮಾಜವಾದಿ

೧೯೨೨ರಲ್ಲಿ ನಾಸಿಕ್ ಜೈಲನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ, ಜೆ. ಪಿ. ಯವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ತರುಣರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ಬದಲಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭಾರತದ ಕೋಟ್ಯುನುಕೋಟಿ ಜನರ ನಿರಂತರ ಬಡತನ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಜೀವನ ಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ತಕ್ಷಣವೇ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರು. ರಾಮನುನೋಹರಲೋಹಿಯಾ ಮುಂತಾದ ತರುಣರ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಾಗಿ, ಈ ಪಕ್ಷವು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಾಯಿತು. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ರಾಂತಿ, ಸುಧಾರಣೆ ತರುವುದು ಈ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷಗಳನ್ನಡುವೆ ಚಕಮಕಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೆ.ಪಿ.ಯವರು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸಿ, ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದ 'ಸಮಾಜವಾದವೇ ಏಕೆ?' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಅನೇಕ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ ತರುಣರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತು. ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಜವಹರಲಾಲ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಗೆ ನೇಮಕವಾದ ಸಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಪಕ್ಷದ ನಡುವೆ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾಯಿತು. ಒಡೆದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಜೆ. ಪಿ. ಯವರೇ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸಿದರು.

ವಿಭಜನೆ ವಿರೋಧ

೧೯೪೬ರ ನಂತರ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ವಿಭಜನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಗಾಂಧೀಯವರಂತೆಯೇ ಜೆ.ಪಿ.ಯವರು ಕಟ್ಟಾವಿರೋಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ೧೯೪೭ ಆಗಸ್ಟ್ ೧ ರಂದು ಗಾಂಧೀಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮೌನವ್ರತ ಕೈಗೊಂಡರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಭಾರತದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಯಕರು,

ಬ್ರಿಟೀಷರಂತೆಯೇ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಾಜವಾದಿಗಳಿಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಅರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ, ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಜೆ.ಪಿ.ಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಉತ್ತರ 'ನಕಾರ'. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮರಣಾನಂತರ ಜೆ.ಪಿ. ಯವರ ಪಕ್ಷ ತನ್ನ ಮಾತೃ ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡಿತು. 'ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಪಕ್ಷ ಅದರಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಮಾರ್ಕ್ಸ್ವಾದಿಗಳಿಂದ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೂರವಾಗಿ, ಗಾಂಧೀವಾದದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬೇರೂರಿತು.

ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡು, ಕೊನೆಗೆ ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ಜೆ. ಪಿ.ಯವರು 'ರಾಜಕೀಯ ಸಂನ್ಯಾಸ' ಕೈಗೊಂಡು, ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರ ಭೂದಾನಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲಪೀಡಿತ ಜನರಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಮನೆ ಮಾತಾಯಿತು. ಎಂಥವರ ಎದೆಯನ್ನೂ ನಡುಗಿಸಬಲ್ಲ ಚಂಬಲ್ ಕಣಿವೆಯ ಡಕಾಯಿತರು ಶಾಂತ ರೀತಿಯಿಂದ ಶರಣು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಜೆ. ಪಿ.ಯವರ ಪಾತ್ರ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದು. ಯಾವ ಅಧಿಕಾರದ ಲಲಾಸೆಗೂ ಬಗ್ಗದೆ, ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ 'ತ್ಯಾಗಜೀವಿ' ಜೆ. ಪಿ.

ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರ

೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟೀಷ್ ಜನರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಹೋರಾಡಿದರೆ, ಈ 'ಯಂತ್ರಯುಗ'ದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಹಕ್ಕು-ಬಾಧ್ಯತೆಗಳು ಅಪಹರಣವಾದಾಗ, ಜೆ. ಪಿ.ಯವರ ಹೋರಾಟ, ಇಡೀ ಜನಾಂಗವನ್ನೇ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿಸಿತು. ಅಂದಿನ ಹೋರಾಟದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ಬಿಹಾರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಚಳುವಳಿ ನಡೆಸಲು ಜೆ. ಪಿ. ಯವರ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದರು. ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಧುರೀಣರು ಈ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಕೆಲವರು ಜೆ. ಪಿ.ಯ ಸ್ಫೂರ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಚಳುವಳಿಯ

ಮುಂಚೂಣಿ ಹಿಡಿದು, ನಾಯಕರಾಗುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಬಂದರು. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿ ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡು, 'ತುರ್ತು ಸ್ಥಿತಿ' ಘೋಷಿಸಿದಾಗ, ಮೊದಲು ವಿರೋಧಿಸಿದವರು ಜೆ. ಪಿ. ಯವರೇ, ಫಲ—ಸೆರೆಮನೆ. ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ನರಳಿದರೂ ಸಂಘಟನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು 'ಚುನಾವಣೆ'ಯನ್ನು ಘೋಷಿಸಿದಾಗ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ ಬಂದಿಗಳ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ದಿನೇ ದಿನೇ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೆರೆಮನೆ ಅವರಿಗೆ 'ಮೂತ್ರಪಿಂಡ ರೋಗ'ದ ಉಡುಗರೆ ನೀಡಿತು.

ಜನತಾ ಪಕ್ಷ ಉದಯ

ಜೆ. ಪಿ. ಎಂಬ ಹೆಸರು ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ ಎನಿಸಿದರೂ, 'ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾರ್ಟಿಯ ಪಿತೃ ಜೆ. ಪಿ. ಯವರೇ. ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ 'ಜನತಾ' ಗೆದ್ದು ಗದ್ದುಗೆ ಏರುವಾಗ ಮುಂದಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆ 'ಯಾರೂ ಪ್ರಧಾನಿ?'. ಜೆ. ಪಿ. ಯವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ 'ರಾಜ್ ಘಾಟ್'ನಲ್ಲಿ ನಾಯಕರುಗಳು ಪ್ರಮಾಣ ವಚನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಹಲವು ಪಕ್ಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನತಾ, ಹಲವು ಮಾತು, ಮುಖಗಳಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸೇರದೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯುವ ಸಂಭವ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದು ಜೆ. ಪಿ. ಯವರಿಗೆ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತ. ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ, ಜೆ. ಪಿ. ಯವರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ನಾಯಕರುಗಳು, ಅವರ ನೈತಿಕತೆಯನ್ನೇ ಮರೆತಂತೆ, ಸಣ್ಣ

ಹುಡುಗರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಡತೊಡಗಿದರು. ಜೆ. ಪಿ. ಯವರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದ ನಾಯಕರುಗಳು ಕೊನೆಗೂ ಇಬ್ಬಾಗವಾಗಿ, ಭಾರತೀಯರು ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಪಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಡಾಡರು.

ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳು

ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಸ್ ಲೋಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿದರು. ರಕ್ತ ಶುದ್ಧೀಕರಣದಿಂದ ಸೋತು ಸೊರಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಕ ರಾಜಕೀಯ ಪುಡಾರಿಗಳು, ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರು.

೭೫ ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ್ದ ಜೆ. ಪಿ. ಯವರು ೮-೧೧-೧೯೭೯, ಸೋಮವಾರದಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಅರ್ಧಶತಮಾನಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ದೇಶ ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ಸವೆದು ಹೋದ ಭಾರತದ 'ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿ' ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೇ ಚಿರನಿದ್ರೆಯನ್ನಪ್ಪಿತು.

ಲೋಕನಾಯಕನ ಅಕಾಲಿಕ ಅಸ್ತಂಗಮನಕ್ಕೆ 'ಜನತಾ'ದಲ್ಲಿ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದುಃಖಿಸಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಆದರೆ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಇದ್ದ ಆಶಾದೀಪ ನಂದಿ ಹೋಯಿತು. ಜನತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೈ ಕಾಣೆಯಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಅವರ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ ಬಾಳೇ ನಂದಾದೀಪ. ಲೋಕನಾಯಕರಾಗಿ ಜನರ ಹೃದಯ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿದ ಜೆ. ಪಿ. ಗೆ ಅಳಿವೆಲ್ಲಿ?

ನಾವೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ

ಭಯವೇತರದವಾಗ ನಮಗೆ? ನಿ-

ರ್ಭಯರು! ನೆರೆದು ಕುಣಿ-ಕುಣಿದಾಡಿ

'ಜಯ ಜಯ ಜಯ ಕರ್ನಾಟಕ' ಎನ್ನುತ್ತೆ

ಹಾಡುವ ನಾವೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ;

ಕೂಗುವ ನಾವೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ.

ಅನಂದಕಂದ

ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾರಿಗೆ ೧೯೭೯ರ ನೊಬೆಲ್ ಶಾಂತಿ ಪಾರಿತೋಷಕವು ಲಭಿಸಿತು. ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ಸಮಿತಿಯು ಥೆರೇಸಾರಿಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಗೌರವಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಮಹಾನಗರ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳ ಬೀಡು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಹಜ. ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾದಳು ಥೆರೇಸಾ, ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯಾದ ಥೆರೇಸಾಗೆ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳು ವುಡು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಅದು ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದ್ದು ಒಂದು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಕೇವಲ ಅನಾಥಮಕ್ಕಳ ಬೀಡಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಮಾರಕ ರೋಗಗಳ ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಾನವೂ ಹೌದು. ಅಂತಹ ರೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಷ್ಠರೋಗ. ಕುಷ್ಠ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮನಃ ಶಾಂತಿ, ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದವರು ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ.

ತಮಗೆ ನೊಬೆಲ್ ಪಾರಿತೋಷಕ ದೊರೆತಾಗ ಅವರು “ಇದು ದೇವರ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ದೊರೆತ ಬಹುಮಾನ”ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡ ಹಿರಿಮೆ ಅವರದು. ಪ್ರೇಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜನರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ ೧೯೧೨ರಲ್ಲಿ ಯುಗೋಸ್ಲಾವಿಯಾದ ಅಲ್ಬೇನಿಯನ್ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದರು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ತಾವು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಬಡಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಆಸೆಯನ್ನು ಆಗ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಲೊರೆಟ್ ಸನ್ಯಾಸಿನಿಯರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ತಮ್ಮ

ಆಸೆಯಂತೆಯೇ ಹದಿನೇಳನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸತ್ವದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಾರತದ ಬಡ ಮಕ್ಕಳ ಕಾರಣಸ್ತ್ರಿಯಾಗಿ ಆಗಮಿಸಿದರು.

ಭವ್ಯ ಕಲ್ಕತ್ತಾನಗರದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖವಾದ ದೀನದಲಿತರನ್ನು ಕಂಡು ಯುವ ಸನ್ಯಾಸಿನಿ ಥೆರೇಸಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂದೋಳನವೇ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಅರಿತ ಥೆರೇಸಾ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವರನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಸುಮಾರು ೨೦ ವರುಷಗಳ ಕಾಲ

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ನಂತರ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರು.

ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾ

ಆರ್. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್

ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ

ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸನ್ಯಾಸಿಯರೊಡಗೂಡಿ ಕಲ್ಕತ್ತದ ‘ಮೋತಿಜತ್’ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತ ಅವರ ಜನಜೀವನ ಸುಧಾರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು.

“ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ನಾಯಿಯಂತೆ

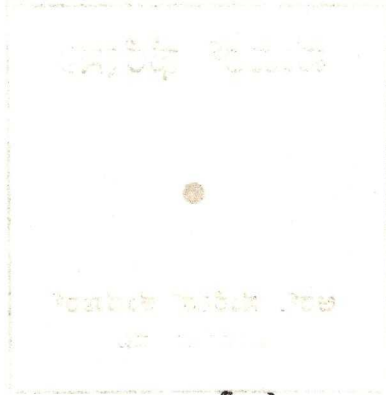
ಸಾಯಬಾರದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ಆ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅನಾಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯವನ್ನು, ಅನಾಥ ಶವಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು.

ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಅವರ ಶಾಲೆಯಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾದರೂ ಎದೆಗುಂದದೆ, ಆ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ಮನಕರಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ. ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ತಮ್ಮ ದಯಾಗುಣದಿಂದ ಸಕಲ ಜನರನ್ನು ಮಾನವೀಯತೆ ಕಡೆಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದರು. ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳಿಗಾಗಿ ಆಶ್ರಯಗೃಹವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳು ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ಪದ್ಮವಿಭೂಷಣ, ಜನಹರ ಲಾಲ್ ನೆಹರು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಈ ವರುಷದ ಭಾರತ ರತ್ನವೂ ಸೇರಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ದೊರಕಿದರೂ ಸಹ ಬಡ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಬಡಬಗ್ಗರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಾಯ ಕರ್ನೇ ಕೈಲಾಸ', 'ಜನತೆಯೇ ಜನಾರ್ಥನ' ಮನೋ ಭಾವವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡ ಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಇವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅಪೂರ್ವ ಮಾದರಿ. ಈಗ ಥೆರೇಸಾರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜನರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ

ಸಹಾಯದೊರೆಯಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಡಜನರ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬೇರೆ ದೇಶದ ಜನರು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿ ರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದವರು ಸೋಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೋಡುತ್ತ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರು ವುದು ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟ. ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಿಂತ ಉದ್ಧಾರದ ವಾಸ್ತವಕಾರ್ಯ ಮುಖ್ಯ.

ಮದರ್ ಥೆರೇಸಾರ ಕೈಕರ್ಮ ಜಗತ್ತಿನ ತುಂಬ ಹರಡಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯ ಆಶಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಮಾನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆ ?

ಬಾ ಬೇಗ

ನಿನ್ನ ನು ಪಡೆದಿಹುದೀ ನಾಡು ! ಮುದ್ದಿಸುತಾಡಿಸಿತೀ ನಾಡು !
ವಿದ್ಯೆಯ ನಿನಗರುಹಿದ ನಾಡು ! ಪುಣ್ಯವ ಮೂಡಿಸಿತೀ ನಾಡು !
ಮುಕುತಿಯ ತೋರಿಸಿದೀ ನಾಡು ! ನಿನ್ನಯ ನನ್ನಯ ತಾಯ್ನಾಡು !

ಬನ್ನದಿ ಸಿಲುಕತೆ ಬಳಲುತೆರೆ !
ಇನ್ನೂ ಮರೆಯಲಿ ನಿಲ್ಲ ವರೆ ?
ನಿಲೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಏಕುವರೆ ?

ಕೈಬಿಡುತಿದೆ ಕನ್ನಡನಾಡು ! ಬಾ ಬೇಗ ಮಾಧವನೆ ನೋಡು

ಮೇವುಂಡಿ ಮಲ್ಲಾರಿ

ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಘಟನೆ, ಪುಸ್ತಕ

ಮೊದಲನೆಯ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಮಾರು ನೂರು
ಪದಗಳಲ್ಲಿ 'ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಘಟನೆ,
ಪುಸ್ತಕ' ಕುರಿತು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು
ಆರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆಯೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಭಾವ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಆ ಪ್ರಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ತರುತ್ತದೆ. ಈ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲಾರದು. ನಾನು ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತರಗತಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಮುಷ್ಕರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಕಲ್ಲನ್ನು ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎಸೆದೆ. ಅಂಗಡಿಯ ಗಾಜು ಚೂರುಚೂರಾಯಿತು. ನಾನು ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ತೂರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಅಂಗಡಿಗಳ ಗಾಜನ್ನು ಇದೇ ರೀತಿ ಚೂರುಮಾಡಿದೆ. ಒಂದು ಅಂಗಡಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮುಷ್ಕರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಿಕ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಂಗಡಿಯ ಒಳಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ. ನಾನು ಆ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕ "ನೀನು ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿ ಗಾಜಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಹೊಡೆದಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿತು?" ಎಂದ. ನನಗೆ ಕೈಕಾಲು ನಡುಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದರೊಳಗೆ ಮತ್ತೆ "ಹೊಡೆದರೆ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿಯಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡಲಿ ಹೇಳು? ಅಂಗಡಿಯ ಗಾಜನ್ನು ತಂದುಕೊಡು" ಎಂದ. ಆದರೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬನ್ ಕೊಟ್ಟು ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಹೊಡೆದು, ಬೈದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಮಾತುಗಳು ತಲೆಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಗಡಿ ಮಾಲಿಕ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಏಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೊಡೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ತಿನ್ನಲು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ.

ಬಿ. ಎಂ. ಸುರೇಶ್

ನಮಗೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ತಿಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಸೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಮಾಂಸವೆಂದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಹಂದಿ ಮಾಂಸದ ಅಡಿಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅದೂ sausages ಕಂಡರೆ ಸಾಕು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ತಿನ್ನಬೇಕು. ನಾನು ಹುಚ್ಚನಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. sausages ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಧ ಬೆಂದ ಹಂದಿ ಮಾಂಸ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ತಿನ್ನಬಾರದೆಂದು ಎಷ್ಟು ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ನಾನು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ರುಚಿಯಾಗಿ ಚನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಪಾಲಿಸಿ (policy). ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಪ್ ಹುಳುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪಡಬಾರದ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿ. ಹೊಟ್ಟೆನೋವಿನಿಂದ ನರಳಿದೆ. ತಲೆನೋವು, ಮೈಕೈ ನೋವು, ವಾಂತಿ ಹೀಗೆ ಸುರುವಾಯಿತು.

ಈಗ ಮನೆಯವರೇ 'ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. sausages ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದರೆ ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ನಾಪತ್ತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ನಾಪತ್ಸು. ರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದರೂ ಈಗ ಮಾತ್ರ ಹಂದಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟೆ.

ಎಸ್. ಟಿ. ಪ್ರದೀಪ್

ನಾನು ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಆತ್ಮೀಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಉತ್ತರ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಚನ್ನಾಗಿ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನನಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಯಿತು. ನನಗೆ ಮೊಣಕಾಲಿಗೆ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಉಪಚಾರ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣವಾದೆ,

ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಪೋಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಶಾಲೆಯ ಪಕ್ಕದ ತೋಟದ ಸೀಬೆಹಣ್ಣಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು. ಹಣ್ಣನ್ನು ಕದ್ದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದೆವು. ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಹೊಡೆದದ್ದು ಸಾಲದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದರು. ಒಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿದರು. ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಚನ್ನಾಗಿ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪೋಲಿಗಳ ಸಹವಾಸ ಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅವರು ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ನನಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿವೆ.

ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು

ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ 'ಬಾಲ್ ಬ್ಯಾಟ್ ಮಿಂಟನ್' ಆಟವಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಜನ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ದೈಹಿಕ ದುರ್ಬಲತೆಯಿಂದ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನನಾದೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಚನ್ನಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿತು. ನನಗೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪಾಸಾಯಿತು. 'ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?' ಎಂದರು. ನಾನು ಮನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಓದಲು ಹೋಗಲು ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ಎಂದೆ. ಆದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕರೆತಂದು, ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಓದುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದರು. ನನಗೆ ಇದರಿಂದ ಆದ ಅನಂದ ಅಸ್ವಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಬ್ಬ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರು ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವರಾದರು. ಇದರಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಸದಾ ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿ.

ಎ. ಆರ್. ಶ್ರೀಧರ

ಜೀವನವನ್ನು ತಿದ್ದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಸಂತೋಷ. ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ S.S.L.C. ಮುಗಿಸಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನನಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ನನ್ನ 'ರೂಂಮೇಟ್' ನನಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಹೀಗೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೋರ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ 'ರೂಂಮೇಟ್' ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ನಾನು ಕೇಳದೆ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ, ದುಂದುವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ದಿನ ಕಳೆ

ದಂತೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಅಣ್ಣನಂತೆ ಕಾಣಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಅವನು ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಓದುವುದನ್ನು, ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಮಿತವ್ಯಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನನಗೆ ನಯವಾಗಿ, ಬೇಸರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕಲಿಸಿದ 'ರೂಮೇಟ್'ನನ್ನು, ಅಲ್ಲ, ಅಣ್ಣನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲಿ ?

ಪಿ. ಜಯರಾಮರೆಡ್ಡಿ

ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿದ್ದು ಒಂದು ಮಹಾವಾಕ್ಯ. ನಾನು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು *parable* ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಯುವಕ ಏಸುಸ್ವಾಮಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ಗುರುವೆ, ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ನೀನು *Ten Commandments* ಅನುಸರಿಸಿ ಅಂದರು ಸ್ವಾಮಿ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದ ಯುವಕ. ಆಗ ಏಸುಸ್ವಾಮಿ "ನಿನಗೊಂದು ಕೊರತೆ ಇದೆ. ನಿನಗಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ದರಿದ್ರರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು" ಎಂದರು.

ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಓದುತ್ತಲೇ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾನು ಧನಿಕರ ಮನೆಯವನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಾಧಿಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು. ನಾನೇಕೆ ಏಸುಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬಾರದು ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಯೋಚಿಸಿದೆ. "ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು" ಎಂಬ ಮಾತು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ— 'ನಾನು ಸನ್ಯಾಸ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ದೇವರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಮುಡಿಪಾಗಿಡುವೆ'

ಈ ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನ ನನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರ ಮೊದಲನೆಯ ಮಗನಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನುಮತಿಯೂ ದೊರೆಯಿತು. ೧೦ ಜುಲೈ ೧೯೭೨ ರಂದು ನಾನು *C.M.I.* ಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಅಂದು *parable* ನಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಮಹಾವಾಕ್ಯ, ಇಂದು ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಕೆ. ವಿ. ಅಬ್ರಹಾಂ

ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬಲವಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಘಟನೆ ನನ್ನ ರೀತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೊರಲಾಗದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಧ್ಯೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮರಿ ಆನಂದವಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾಯಿ ಮರಿಗೆ ಸೋತಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮರಿಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಾಯಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಸ್ತಿಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲಾರಿ ಬಂತು. ಅದರ ಚಕ್ರಕ್ಕೆ ನಾಯಿಮರಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸತ್ತಿತು. ತಾಯಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸತ್ತ ನಾಯಿಮರಿಯನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಲಾರಿ ಹೊರಟೇ ಹೋಯಿತು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖಿತನಾದೆ. ಈ ಘಟನೆ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿತು. ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನ ಪಥ ಬದಲಾಯಿಸಿತು.

ಕೆ. ಎ. ನಂದರಾಜ್

ನಾನು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕುಡುಕ, ಮೋಸಗಾರ ಕಳ್ಳ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರದ ಪೊಲೀ ಆಗಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವರು. ಈಗ ಅಷ್ಟು ಬದಲಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು, ಇದು ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂದು. ತಡೀರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಒಂದು *sadden shok* ಆಯಿತು. *Thunder Bolt* ಬಂದು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಒಂದು ತರಹ ಹೊಸ ರಕ್ತ ಹರಿದಂತಾಯಿತು.

ದೇವತೆಯ ಹಾಗೆ, ಹಿಮದಂತೆ, ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲುವ ಕೆನ್ನೆಗಳಿಂದ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಕೂದಲು ಕಪ್ಪು ಬೆಂಕಿಯ ಹಾಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮೈಯನ್ನು ಶಿಲ್ಪಿ *Marble*ನಲ್ಲಿ ಕಡೆದಂತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧ್ವನಿ ಕೂಗಿತು. 'ಇವಳು ನನಗೆ ಬೇಕೇನು?' 'ನಿನ್ನಂತವನಿಗೆ ಇಂತಹವಳು ಯಾವತ್ತೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಹೋಗು' ಎಂದು ಮಾರುತ್ತರ ಬಂತು. ಆದರೆ ನಾನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. 'ಇನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಸಹವಾಸ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತೇನೆ.' ಇದು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಾಗಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಚಟ ಬಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದೆ. ನನ್ನ ಜೀವನ ಬದಲಾಯಿತು.

ಲೋಕೇಶ್ ಶಂಕರಪ್ಪ

ನಾನು ಜಹಗೀರಿದಾರ್ ವಂಶದವನು. ನನ್ನ ತಾತ ತುಂಬ ಸಾಹುಕಾರರು ಮತ್ತು ಜಿಪುಣರು. ನಾನು ಐದು ವರ್ಷದವನಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ನಮ್ಮ ತಾತ ಬೇರೆ ಕಳಿಸಿದರು. ತಾತ ತಂದೆಗೆ ಬಿಡಿಕಾಸನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ವಂತೆ. ಬೇರೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟ ಬಂತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ, ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ತಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದರು. ಬಹಳ ದಿನಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಬಹಳ ಹೀನಾಯ ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ನನ್ನ ಅತ್ತೆ (ತಂದೆಯ ತಂಗಿ) ಒಂದು ದೇವಾಲಯದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಲೆ. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಎಲೆ ಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಆಗ ನನಗೆ ಕೋಪ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರು ? ಇವರು ನನಗೆ ಮರಾಠಿ ತೋರಿಸುವವರೆಗೂ ಬರಬಾರದು ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಂದರು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ ನಾವು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದೆವು. ಕಾಲ ಚಕ್ರ ಉರುಳಿತು. ಹೋದ ವರ್ಷ ನಾನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಬಂಧುಗಳು ಮರಾಠಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅತ್ತೆ ಬಂದು 'ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೋ' ಎಂದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ಬಡನತಂದಿ ಮತ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲಿನ ಜನ ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಾದೆ. ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ.

ಹೆಚ್. ಅಬ್ದುಲ್ ವಾಜೀದ್

ನಾನು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಚನ್ನಾಗಿ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಕನ್ನಡದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟರು, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನನಗೇ ತೋರಿಸಿ ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮತ್ತು

ಕಾಗುಣಿತದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಅದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಆರ್. ವೆಂಕಟನರಸಪ್ಪನವರು ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಕ್ಷೆ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿ.

ಎಂ. ಎಸ್. ಅಂಬುಜ

ನಾನು ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ತಿದ್ದಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ತಂದೆ ಅದೇ ದಿನವೆ ಶಾಲೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಆವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ನಾನು ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ತಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಎಂದರು. ನಾನು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ದುಃಖದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. “ಮಗು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ನನ್ನ ಎದುರಿಗೆ ನನಗೇ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರ ದುಃಖ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅದೇ ದಿನ ಬದಲಾಗಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಕೆಟ್ಟ ಹುಡುಗರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ ನನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ನಯವಾಗಿ ತಿದ್ದಿದರು.

ಎಸ್. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್

ನನಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಚಲನಚಿತ್ರ ಗೀತೆ ಕೇಳುವುದು, ಸಿನೆಮಾ ನೋಡುವುದರ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು. ನಾನು ಸುಮಾರು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಕಲಾಮೇಳಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆ ನಾದರೂ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಚಲನಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುದಿನ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಅಭಿನಂದನಾ ಸಮಾರಂಭ. ‘ಗ್ರಾಮ ಜ್ಯೋತಿ’ ಎಂಬ ಅಭಿನಂದನಾ ಗ್ರಂಥ ಬಿಡುಗಡೆ, ಜಾನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ. ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಇಂಪಾಗಿದ್ದ ನೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಆರ್. ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ, ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು.

ಜಿ. ಸಿ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ತನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಆತನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭವೆಂದರೆ **College day**. ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ನೀಡಿರುವ ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹು ಮಾನವನ್ನು ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಕಗಳು ಪಡೆದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ

ಎಂಬ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆ ದಿನ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅ.ನ.ಕೃ. ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಸಿ. ಪಿ. ರವಿಕುಮಾರ್ ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿತೆ. ನಾನು ಏಕೆ ಡಾ|| ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ ಜಿ.ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ ನನ್ನ ಓದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ನಾನೂ ಕೂಡ ಆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆದೆ. ಈ ಬದಲಾ ವಣೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸಿದೆ.

ಬಿ. ವಿ. ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಯಾವ ಘಟನೆಯೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದವರೆಂದರೆ ನನ್ನ ತಂದೆ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಯಬೀಳುವುದು ನನ್ನ ತಂದೆ ಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ. ನಾನು ಸಣ್ಣವನಿರುವಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ 'ಸ್ಪೀಕ್ಸ್' ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದರು.

ನಾನು ಒಂಭತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಆದ ಒಂದು ಘಟನೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ತಂದೆ ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ವಿಮಾನದ ಕಡೆ ಹೋಯಿತು ಅದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಂದೆಯವರು ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ನನ್ನದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸು ತ್ತಿದ್ದೆ. ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಆಟಿಕೆ. ಆಗ ನನಗೆ ಬಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ಆಗ *Consequences* ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಯಾರು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನಾನು ವಿಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೆ. ರಾತ್ರಿ ತಂದೆಯವರು ಆ ವಿಮಾನ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಭಯವಾಯಿತು. ನಾನು *Innocent* ಆಗಿ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅನಂತರ ಎಲ್ಲರ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿದರು. ಆ ವಿಮಾನ ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು "ಯಾರು ಸತ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಬಚಾವ್, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಡುಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಾನೇ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಒಂದು *Cane* ನಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರಿಸಿ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಕುರ್ಚಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು. 1½ ದಿನ ತಿನ್ನದೆ, ಕುಡಿಯದೆ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಸತ್ಯ ವಾಗಿಯೂ ಆಗಿದ್ದು. ಅದಿನದಿಂದ ಈದಿನದವರೆಗೂ ನಾನು ಎಂದೂ ಯಾರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಸಿ. ಎ. ಅಕ್ಬರ್

ಎಮ್ಮ ಕನ್ನಡಂ

ವೀಣೆಯ ತಂತ್ರಿಯಿಂದುಗುವ ಸುಂದರ ಸುಸ್ಥನದಂತೆ ಚೆಲ್ವು ನೀ
ತಾಣದ ಕೇಳಿಯೊಳ್ ನಗುವ ಬಾಲೆಯರಿಂಚರದಂತೆ ಮಂಜುಳಂ
ಜಾಣಿನ ಭಾರದಿಂ ಕೆಡದ ಬಾಲನ ಮೆಲ್ಲರಿವೊಲ್ವಿ ಮೋಹಕಂ
ವಾಣಿಯ ಕೂರ್ವೆಯಿಂ ಬೆಳೆದು ಪೆರ್ಚಿದ ಭಾಷೆಯಿದಮ್ಮ ಕನ್ನಡಂ ||

‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ’

‘ನಮ್ಮ ಹೃದಯವೇ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ’

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗದಿದ್ದ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸಂಜೆ ದಲ್ಲಿ ಅಭಿಜಾತ ಕೃತಿಯಾದ ಥಾಮಸ್ ಎ ಕೆಂಪಿಸ್‌ನ ‘ಇಮಿಟೇಷನ್ ಆಫ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್’ ಕೃತಿಯನ್ನು ‘ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಕರಣೆ’ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದವರು ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಶಾಂತ್ ವಲೇರಿಯನ್ ಮಾಡ್ತ. ಬಿಡುಗಡೆಯ ಮೊದಲೇ ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಮೂರುಸಾವಿರ ಕೃತಿಗಳ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದವರು ಟಿ||ಫಾ|| ಮೆನಿಜಿಸ್, ‘ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅನುಕರಣೆ’ಯನ್ನು ಪ್ರಾ|| ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಟಿ|| ಫಾ|| ಮೆನಿಜಿಸ್ ಅವರು ೩೦ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೭೯ ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ‘ಅ. ನ. ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆ’ಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಏಳನೆಯ ವರ್ಷದ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಪ್ರಸಾದ್ (ವಿ ಜ ಯಾ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು) ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಸ್. ಮಾಧವರಾವ್ (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು) ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ‘ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳು’ ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಡಾ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ :

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಆರ್. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್
ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೪

ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ :

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಬಿ. ಕೋಟೆ
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ
ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦೦೫೬

ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ :

ಕು|| ಬಿ. ಎಸ್. ಮಧುಮತಿ
ಎನ್. ಎಂ. ಕೆ. ಆರ್. ವಿ. ಕಾಲೇಜ್
ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦೦೧೧

ವಿಶೇಷ ಬಹುಮಾನ :

ಕು|| ಸಿ. ಎಲ್. ಸುಧಾಮಯಿ
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್
ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦೦೦೪

ಈ ವರ್ಷದ ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ ಪದವಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಂತರ ಕಾಲೇಜ್ ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ‘ನಾಳೆ ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ’ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನಾಡಿದರು. ಈ ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ಎರಡನೆಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಹಿಂದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಋಗ್ವೇದಸಾರ : ನಾಗ ಪತ್ರಿಮಾ ವಿಚಾರ
ಡಾ|| ಶಂ. ಬಾ. ಜೋಶಿ

ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಅರುಣೋದಯ
ಡಾ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಹಾವನೂರ

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ 'ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ' ಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕಾರ್ಲೋಸ್ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದರು. ಗ್ರಂಥಪಾಲಕ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಥಾಮಸ್ ಅವರು ಹೆಚ್. ಎ. ಎಲ್. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರಾದರು. ಇವರಿಬ್ಬರು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿ. ಯುವ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಸಂಘದ ಮುಖ್ಯಗುರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅಗಾಗ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 'ನಮ್ಮ ಹೃದಯವೇ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ !' ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಯಾವ ಒತ್ತಡಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೂ, ಪ್ರಚಾರ ವಿಕ್ರಮಗಳಿಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯನಡೆಸಲು ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣಿಗೃಲ್ಸ್ ಸದಾ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ, ಎಸ್.ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಹ.ನಂ. ವಿಜಯ ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಂಘದ ವಂದನೆಗಳು.

ಹರಕೆ

ಭೋಗಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ವಿಕಟ ವಿಟಗಣದಂತೆ
ಆಗಿರುವದೀಗ ನಾಡು
ರೋಗಕ್ಕೆ ಮೈಸೋತು ಕೈಸಾಗದಾಗಿಹುದು
ಯೋಗಸ್ಥನಾಗಿ ಹಾಡು

ಯೋಗಸ್ಥನಾಗಿ ಗಡ ಹಾಡುಗಳ ಹಾಡುತ್ತ
ಕನ್ನಡಿಗರೊಡನೆ ಹಾಡು
ಯೋಗ-ಭೋಗದ ಭೂಮಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವ ಹಾಗೆ
ಕನ್ನಡದ ನಾಡು ಮಾಡು

ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

हिन्दी विभाग

संशुद्धिकीय

सीढियाँ, बूढा गयी धूप

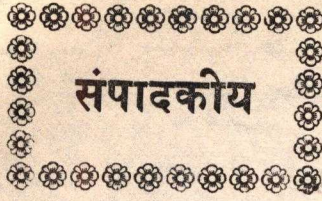
उद्दाला केतन

एक गजल

प्रेमचन्द की जन्म शताब्दी

द्वपतिस्मा, एक गीत

नेतृत्व प्रशिक्षण

संपादकीय

समय वर्तमान का और समय बीता हुआ
दोनों ही शायद विद्यमान हैं
समय में भविष्य के,
और समय भविष्य का सम्मिलित है
बीते समय में ।

यदि समय सारा अनवरत वर्तमान हो तो
सारा समय ही मुक्ति हीन है ।

— भूत, वर्तमान, भविष्य — समय एक शाखत चक्र है — गतिशील, गतिमान । जीवन समय है, समय में है व, समय से हैं ।

इति वहीं पर जहाँ किया था आरम्भ मैंने । लगभग तीन वर्ष पूर्व एक अदना—सा छात्र बनकर आया था इस कॉलेज में और अब, — स्नातक बनकर विदा हो जाऊँगा । साथ लिए जा रहा हूँ, कुछ खट्टे-मीठे अनुभव, कुछ स्मृतियाँ, आशाएँ-निराशाएँ व शायद कुछ छिटपुट उषलब्धियाँ । अलविदा क्राइस्ट कॉलेज ।

भाषा अभिव्यक्ति का माध्यम है । लेखन को भाषा की अभिव्यक्ति का परिष्कृत स्वरूप माना जा सकता है । कॉलेज पत्रिका एक ऐसा मंच है जो अस्फुट प्रतिभाओं को अभिव्यक्ति का पूर्ण सुअवसर प्रदान करती है ।

पत्रिका में प्रकाशित प्रत्येक रचना के रचनाकार को मैं व्यक्तिगत रूप से बधाई देता हूँ । जिन साथियों की रचनाएँ स्याताभाव के कारन पत्रिका में स्थान न पा सकीं वे निराश न हों । मुझे आशा है कि अगले अंक के प्रकाशन तक उनकी लेखनी का सुप्रयत्न अवश्य सफल होगा । मैं यह भी स्पष्ट करना चाहूँगा कि रचनाएँ केवल श्रेष्ठता के आधार पर ही चुनी गई हैं तथा इस और विशेष ध्यान दिया गया है कि रचनाएँ मौलिक व अच्छे स्तर की हों ।

अंततः, पत्रिका के संपादन व प्रकाशन में रह गई त्रुटियों के लिए क्षमा प्रार्थना सहित अब आपको कॉलेज वार्षिक पत्रिका का नया अंक समर्पित करता हूँ ।

भवदीय

राकेश कुमार सिंह

बी. ए. (बी. एस. ई.) अंतिम वर्ष

सीढियाँ

पर ! किन्तु

धरातल	नीचे इतरने हेतु
किसी ठोस	आदमी को
पहुँचता है	सीढियों का
ऊपर	सहारा
आदमी	ज़रूरी
चढ़कर ही	नहीं होता ।
एक-एक कर	वह
सीढियाँ	गिर
	भी
	सकता
	है ।

बूढ़ा गई धूप

अब के मेह बरस तो गया लेकिन,

मन तरस गया

धूप को !

धूप आई भी लेकिन अब के,

बूढ़ा गई थी और आँगन में बैठकर भी काँप रही थी,

बादलों से सिर अपना ढाँक रही थी ।

याद आने लगा वह गुज़रा-ज़माना

जब वह चुहलती-मचलती-फिसलती-सी

जा लेटती थी आँगन-आँगन में ।

अब तो पोपले मुँह से बस !

आँगन पर फैली छाया को

सूटक-भर पाती है

भावन की पुखैया से अब तो

शरीर में उसके, झुर झुरी-सी फैल जाती है ।

अब के मेह बरस तो गया लेकिन,

मन तरस गया

धूप को ।

रा. कु. सिंह

—ज्वाला केतन—

—एक समीक्षा

प. लक्ष्मीनारायण शर्मा एम. ए.

“ज्वाला केतन” सरगु कृष्णमूर्तिजी की एक कांतिकारी कविता है। इसमें नवजागरण की प्रेरणा है, शोषितों के प्रति सहानुभूति है, परंपरा से पीड़ित दीन-हलितों की स्थिति पर अनुकंपा है, शोषक वर्गों के प्रति आक्रोश है, तानाशाही शासकों के अत्याचारों के प्रति अविश्वास और कर्तव्यबद्ध अनिरुद्धों के लिए चेतावनी है। वास्तव में, ज्वाला केतन ‘सघन चैतन्य’ को लेकर प्रस्तुत होता है। उसका मूलमंत्र है—जगत्-मंगल, जो सबको सुख और शांति का पथ प्रदान कर सकता है। वह मुक्त हृदय से सबकी जागृति चाहता है

* बदनांबर में मुसकाता हूँ
मैं हँसा हँसा कर ज्वाला में
हँसने का मंत्र सिखाता हूँ

लेकिन, इसमें हृदय परिवर्तन के लिए भी स्थान है। मानवात्मा को ऊपर उठाने का सहज प्रयत्न ही इस सत्यमार्गी, मानवता के अग्रदूत ज्वाला केतन का जीवनदर्श है। इसलिए प्रत्येक अशुभ अनपेक्षित का वर्णन भी इसका लक्ष्य है।

* मैं जरा मरण के गतों से
मानव को ऊर्ध्व उठा नभ में
प्रत्येक अशुभ अनपेक्षित को
परिवर्तित करता हूँ शुभ में
मैं ज्वाला-केतन शिव सुंदर
रहता सत्याम्बर के अंदर। **

इस प्रकार जीवन में आशा का सर्प रिंगाना, जीवन को सोत्साहित करना, प्रेम निकेतन की स्थापना करना, निर्बल का सहायक बनना, वर्गों के राज्य को मिटाना, कृपक एवं कार्मिकों का मार्गदर्शन करना, मानवता की स्थापना में प्रयत्नशील रहना, ममता जागृतकर आत्मविश्वास पैदा करना ही समाज सुधारक, समता स्थापक, आशावादी, नीतिप्रिय, अमर जागरण के अग्रदूत ज्वाला-केतन का ध्येय है। लेकिन, उसका साधन प्रेम है, हृदय परिवर्तन है, विश्व बंधुत्व है और नव चेतना है

□ मैं ज्वालाकेतन कांति किरण
बरसा जाता हूँ विश्व सदन ॥

* * * *

मैं ज्वालाकेतन आशा धन
बरसा जाता हूँ अरुणारुण ॥

सही बात तो यह है कि उसमें दृढ़ता है, आत्म-विकास है, बौद्धिकता से अलग होकर आत्मोत्थान के मार्ग को खोलने की क्षमता है—

† जब मानवता से बौद्धिकता हाथ मिलाती नहीं
मिट्टी के नयनों में श्याम घटा छा जाती है
—अब ज्वाला केतन की बारी आती है

इस महान् आदर्श का मूर्तिमान स्वरूप हनुमान है। ○ निस्वार्थसेवा और सत्यसधता के अबतार

* ज्वालाकेतन पृ. ३७ ** पृ. ३७ □ पृ. ३६ † ज्वाला-केतन पृ. ४०

○ लंका दहन के अवसर पर हनुमान “ज्वाला केतन” बनकर राक्षसों के संहार में प्रवृत्त हो थे। आज भी सत्य एवं नीति के पथ पर अग्रसर होनेवाले ज्वाला केतन अनिरुद्धों की आवश्यकता है।

पवनसुत में अपने मन के अनुरूप व्यक्तित्व को पाकर कवि हर्षित हो उठता है और उसकी शरण में, उसके मार्गदर्शन में अपने संकल्प को फलिभूत होते देखता है। कवि की परवर्ती रचनाओं में कवि की यह निश्चित धारणा प्रकट होती है। इस लोकमंगल की भावना

से प्रसूत कविता का आधुनिक समाज में विशेष स्थान है, क्योंकि महाकाव्य के इस छोटे रूप में, गागर में सागर भरने की शक्ति होती है, साधारणीकरण को स्थापित करने की संपन्नता होती है। अस्तु, “ज्वाला केतन” एक विश्वजनीनता से पूर्ण क्रांतिकारीविषय-प्रधान, आदर्शपूर्ण कविता है।

संसार में सबसे बड़े अधिकार सेवा और त्याग से मिलते हैं।

.....प्रेमचन्द

अध्यापक राष्ट्र की संस्कृति के चतुर माली होते हैं। वे संस्कारों की जड़ों में स्वाद देते हैं और अपने श्रम से उन्हें सींच-सींच कर महा प्राण शक्तियाँ बनाते हैं।

— महर्षि अरविन्द

एक गजल

ज़िंदगी बहुत आगे तक फ़िसल गई है
बहुत-सी घटनाएँ उगल गई है ।

तन्हाहियों के बँगलों में, यादों के जँगलों में
सीटी-बजाती-आवाज़, अब पिघल गई है ॥

मचल उठी है हवा, संभल गई है घटा
रेशमी-शाम थक-कर ढल गई है ।

चाँदनी का चंदन है, खामोशी का उबटन है
सहर होते-होते, रात सो गई है ॥

सुन-सुनकर, कहने की ख्वाहिरा में
जुबां से ही बात कहीं पर खो गई है ।

ज़िंदगी बहुत आगे तक फ़िसल गई है
बहुत-सी घटनाएँ उगल गई है ॥

रा. कु. सि.

—बपतिस्मा—

शब्द बन पादरी
नवजात-शिशु-भावों का
बपतिस्मा करने
जब-जब पहुँच जाते हैं
तो आभास होता है ऐसा अहसास होता है
कि
वाणी का पानी अमृत न हो,
गँदले-कीटाणुनाशक-सा
—सिर से नीचे उतर जाता है !

एक गीत

रुन-झुन प्रीत के नूपुर और मैं अकेला,
गुम सुम-सा! सुर में सप्त-स्वर गुंज रहे पर, मैं अकेला,
चुप-चुप-सा! खासों में आस, बढ रही प्यास,
लहरों की तान का वृंदगान, दे रहा सहारा, पर मैं अकेला,
निस्पृह-सा! नहीं प्रीति में, प्रतीति आज,
भावों के मरण में, हूँ मैं अकेला-
भिक्षुक-सा, रुन-झुन प्रीत के नूपुर और मैं अकेला
गुम सुम सा ।

— राकेश कुमार सिंह
बी. ए. (अन्तिमवर्ष)

प्रेमचंद की जन्म शताब्दी

जोर्ज टि (द्वितीय वर्ष पि. यू. सी.)

इस वर्ष में उज्ज्वल और उन्नत साहित्यकार प्रेमचंद की जन्म शताब्दी साहित्य जगत में धूम धाम से मनायी जाती है। साहित्यजगत ने प्रेमचंद को विश्व साहित्यकार की कोटि में माना है। उन की रचनाओं में युग चेतना और युग धर्म की आत्मा का आविष्कार है, बिब-प्रतिबिब-भावना की अभिव्यक्ति है। वे न केवल साहित्य-सृष्टि करते थे, पर समाज का सुधार भी करते थे।

हिन्दी कथा साहित्य में उनका देन अनुपम और श्रेष्ठ है। उनके पहले के साहित्यकारों ने प्रेमाभास पूर्ण कथा-पात्रों का वर्णन किया, और यथार्थ से दूर रहे थे। पर प्रेमचंद का आगमन नवोत्थान और प्रेम-विजय की शुद्ध-अभिव्यक्ति का चेतना भरा समय था। उन्होंने अपनी रचनाओं द्वारा दुनियाँ को समझाया कि एक साहित्यकार की अनुभूति का स्रोत चेतना-युक्त जीवन का अनुभव है और उससे होनेवाली शुष्कता नहीं है।

उनकी रचनाओं की महानता उनकी रचना सौष्ठव, शिल्प विधान और मौलिक आविष्करण पर निर्भर रहती है। उन्हें डोलस्टोई, विकटर ध्यूगो, रोमेरोलजी और रवीन्द्रठाकूर आदि विश्व-साहित्यकारों से प्रेरणा और जीवन-वीक्षण मिला। शिल्पविधान के बारे में वे कहा करते थे, “एक शिल्पकार के समान, साहित्यकार यथार्थ का चित्रण न कर सकता है। साहित्यकार का लक्ष्य तो एक पुरोगमनात्मक विचाराधारित नये समाज का निर्माण है।”

इस महान अमर साहित्यकार का जन्म बनारस नगर के पास लहमी गाँव में १८८० जूलाय को संपन्न हुआ। उनके पिता डाक-घर में एक साधारण मुन्शी था। उसका पहला नाम धनपतराय था। ‘प्रेमचंद’ उनका दूसरा नाम था। पहले ही उनकी प्रिय माता का वियोग हुआ। बी. ए. और एम. ए. पास करने के बाद वे उत्तर प्रदेश में एक अध्यापक बने। अंग्रेजी शासन व्यवस्था के नीचे एक अध्यापक होना उन्हें अच्छा न लगा। इसलिये उन्होंने उसी समय देश प्रेम भरी बहुत कहानियाँ लिखी थी। उन्होंने गाँधीजी के असहयोग आन्दोलन में स्वयं भाग लेकर अपना सरकारी उद्योग भी त्याग दिया।

उन्होंने दो सौ से अधिक कहानियाँ लिखी है। उनकी कहानियाँ उस समय का समाज और किसानों के जीवन-आविष्कार है। गरीबी के विरुद्ध उन्होंने अपनी आवाज उठायी है। जनता में देशीय-बोध जगाने में उनकी रचनाएँ बहुत सहायक भी थी।

प्रेमचन्द के ग्यारह उपन्यास विश्व प्रसिद्ध और हिन्दी साहित्य की अमूल्य संपत्ति है। इन सबों में सामाजिक कुरीतियों के विरुद्ध, अनीति के विरुद्ध सुन्दर और पैनी वाणी है।

इस अमर साहित्यकार की मृत्यु १९३६ आक्टोबर आठ तारीख को हुई। इस का वियोग विश्व-साहित्य जगत केलिये बड़ा नष्ट था। उनकी याद, उनकी आवाज जनता के मन में, विश्व साहित्य जगत में चिर-प्रतिष्ठित और सदा अविस्मरणीय रहेंगी ॥

नेतृत्व प्रशिक्षण

सि. आनन्द

हिन्दी विभाग

नेतृत्व के बारे में मनोवैज्ञानिकों के बीच में मत-भेद है। एक प्रसिद्ध मनोवैज्ञानिक बटुलर के अनुसार नेतृत्व के लक्षण बच्चे में एक वर्ष की आयु में ही नज़र आने लगते हैं। स्कूल-आयु के पूर्व की अवस्था में नेतृत्व कई रूपों में प्रकट होता है। कोई बच्चा दूसरों पर अधिकार जताने की अपनी प्रवृत्ति के कारण नेता बन जाता है। इसी समय बच्चा अपनी इच्छा थोपने का प्रयत्न करता है। अन्य कोई बच्चा अपनी लोकप्रियता, सामाजिक गुणों और प्रतिभा के कारण दूसरों पर अपनी इच्छा थोपे बिना ही नेता बन जाता है। वह काम में पहले करने और अपने तर्क-संगत व्यवहार के कारण नेता बनता है।

नेतृत्व के गुणों का प्रदर्शन करनेवाले बच्चों के संबन्ध में कई अध्ययन किये गये हैं और यह पता चला है कि बाल नेता औसत बच्चों से बड़े-चढ़े होते हैं, विशेष कर उन क्षेत्रों में जहाँ उन्हें नेता स्वीकार किया गया हो, जैसे खेल के मैदान का बाल-नेता स्वयं बड़ा अच्छा खिलाड़ी होता है। इस प्रकार नेता का एक गुण श्रेष्ठता है।

अच्छा नेता बनने केलिये बच्चे को अच्छा अनुयायी भी होना चाहिए ताकि वह अपने साथियों की आवश्यकताओं को समझ सके और उनका पूरा ध्यान रख सके। अपने साथियों की आवश्यकताओं को समझने और उनके साथ सहानुभूति प्रकट करने की योग्यता अच्छे नेता का दूसरा गुण है। नेता तथा अनुयायियों के संबन्ध को नेतृत्व कहते हैं। नेतृत्व केवल नेता के गुणों पर पूर्णतः निर्भर नहीं होता बल्कि अनुयायियों की विशेषताओं और तात्कालिक परिस्थितियों पर भी निर्भर होता है। इसलिए एक बच्चा जो एक दल का नेता है, सम्भव है दूसरे दल में

नेता न हो। इसी प्रकार यह भी सम्भव है कि एक दल कुछ परिस्थितियों में एक विशेष बच्चे को अपना नेता स्वीकार कर ले, परन्तु अन्य परिस्थितियों में उसे नेता मानने से इनकार कर दे।

नेतृत्व व्यक्ति के कई गुणों पर निर्भर रहता है। खेल के मैदान में अच्छा खेलनेवाला लड़का नेता होगा, भले ही वह पढ़ाई में पिछड़ा हुआ है। 'छोटी कक्षाओं में अक्सर खेलों में कुशलता के कारण व्यक्ति नेता बन जाते हैं।

दूसरा तत्व है अनुभव। संभव है स्कूल में पहले प्रवेश लेने वाला बच्चा किसी चीज़ में नेता बन जाए। जैसे दूसरी कक्षा के बच्चे को पहली कक्षा में प्रवेश पाने वाले नए बच्चे पर कुछ प्रमुखता प्राप्त होती है, हालांकि बाद में वह अपना नेतृत्व खो भी सकता है।

स्कूल में एक नयी परियोजना शुरू की जाती है; एक होशियार बच्चा उसे जल्दी ही ग्रहण कर लेता है और नेता बन जाता है। बाद में नेतृत्व दूसरों को सौंपा जा सकता है। हम देखते हैं कि नेतृत्व परिवर्तनशील है। यह परिस्थितियों पर निर्भर रहता है। सभी सोपानों में व्यक्ति की स्थिति बदलती रहती है। ऐसा देखा गया है कि दबू बच्चा जो अपनी बात दृढ़ता पूर्वक नहीं कर सकता, उपर्युक्त परिस्थितियों के बावजूद नेता नहीं बन सकता।

इस प्रकार के नेतृत्व परिस्थिति पर निर्भर होता है। जैसे ही परिस्थिति बदलती है नेतृत्व भी बदल जाता है। जैसे खेल के मैदान में नेतृत्व करने वाला बच्चा संभव है कक्षा में ज्ञान के क्षेत्र में नेता न हो।

सभी आयु-स्तरों पर नेतृत्व के अनुकूल तत्वों का अध्ययन करने केलिये प्रयोगात्मक अध्ययन किए गये हैं। ऐसे पता चला है कि नेतृत्व विभिन्न तरीकों से प्राप्त किया जा सकते हैं परन्तु हो सकता है कि वे विभिन्न तकनीकों और सुझबुझ के प्रयोग से नेता बने हों।

नेतृत्व एक सापेक्ष गुण है। हर स्थिति में कोई भी व्यक्ति नेता नहीं होता। नेतृत्व, नेता और अनुयायियों में एक संबन्ध है। कोई व्यक्ति नेता बनेगा या नहीं, यह कुछ सीमा तक इस बात पर निर्भर रहता है कि वह दल की आवश्यकताओं को कहाँ तक संतुष्ट करता है। नेता को बहुत ही संवेदनाशील होना चाहिए। वह केवल दूसरों की आवश्यकताओं को अनुभव हो न करे, बल्कि उन्हें पूरा भी करे। नेता में अनुयायियों के स्तर तक उतरने की योग्यता होनी चाहिए। नेता और अनुयायियों के मानसिक स्तर में बहुत अन्तर होना अनुचित है। नेतृत्व केलिये वांछनीय गुण हैं : लोकप्रियता, कार्य-तत्परता, व्यक्तिगत आकर्षण और कुशलता आदि।

नेतृत्व की दृष्टि से वातावरण और परिस्थितियाँ भी बहुत महत्वपूर्ण हैं। नेताओं तथा सामान्य बच्चों की पारिवारिक परिस्थितियों के संबन्ध में किए अध्ययनानुसार नेतृत्व के गुणों से संपन्न लड़कियाँ उन परिवारों की थी जहाँ माताओं को अपने बच्चों के लालन पालन में स्वतंत्रता थी। जो माताएं अनुदार या रुढ़िग्रस्त नहीं थी, वे अपने बच्चों के समुचित विकास केलिये पर्याप्त स्वतंत्रता और अवसर प्रदान करती थी। परन्तु नेता लड़कों और सामान्य लड़कों की पारिवारिक परिस्थितियों में कोई विशेष अन्तर नहीं पाया गया। शायद इसका कारण यह था कि लड़कों को लड़कियों की अपेक्षा स्वभावतः अधिक स्वतंत्रता प्राप्त होती है।

बाल नेताओं के प्रशिक्षण में सामुदायिक परिस्थितियों का भी एक बड़ा हाथ रहता है। पारिवारिक

अनुशासन और नेतृत्व के गुणों में भी संबन्ध है। कठोर अनुशासन से व्यस्क बहुत आज्ञाकारी बन जाता है। इस प्रकार के पालन-पोषण से स्वतः स्फूर्ति, लगन और पहल करने की भावना कम हो जाती है। अगर बच्चे को पहल करने का अवसर दिया जाए तो इस बात की बहुत सम्भावना है कि वह इन गुणों का बहुत मात्रा में प्रदर्शन करेगा।

एक कहावत है “जबर्दस्त संकल्प शक्ति वाले माता-पिता के बच्चे दुर्बल संकल्पशक्ति वाले होते हैं”। इस प्रकार के बच्चों को अपनी संकल्प पूर्ति के अवसर नहीं मिलते हैं। इसलिए वे दुर्बल संकल्पवाले हो जाते हैं। अगर बहुत अधिक अनुशासन बुरा है तो बहुत कम अनुशासन भी उतना ही बुरा है। अच्छा अनुशासन वह है जिस में बच्चों पर समुचित नियन्त्रण रखा जाए, उन्हें प्यार किया जाए और इच्छानुसार चुनाव करने तथा कार्य करने का अवसर प्रदान किया जाए। इस प्रकार नेतृत्व केलिए अनुभव तथा अवसर आवश्यक तत्व हैं।

नेतृत्व परिवर्तनशील है। शिक्षा की दृष्टि से व्यावहारिक महत्व है। जहाँ तक संभव हो, स्कूल और कालेजों में नेतृत्व केलिये विभिन्न प्रकार के अवसर प्रदान करने चाहिए। पाठ्यक्रम के साथ जितनी विभिन्न गतिविधियों की व्यवस्था की जाएगी, नेतृत्व के विकास केलिए उतने ही अधिक अवसर मिलेंगे। विद्यार्थियों को प्रतिवर्ष एक ही शिक्षक के अधीन रखने की रीति अच्छी नहीं है। बहुत अधिक परिचय होने के कारण शिक्षक अपने अधीनस्थ बच्चों में नेतृत्व के गुणों को नहीं पहचान पाता। विद्यार्थियों को विभिन्न शिक्षकों के सम्पर्क में आने देना चाहिए। पाठ्यक्रम इतना व्यापक होना चाहिए कि वह विद्यार्थियों की विभिन्न आवश्यकताओं की पूर्ति करे। योग्य शिक्षक का लक्षण है कि वह बच्चे में नेतृत्व के गुणों को पहचाने और उसे नेता बनने केलिए प्रोत्साहित करे। इस प्रकार बालक-बालिकाओं को नेतृत्व का अच्छा प्रशिक्षण देना चाहिए।

Our Advertisers

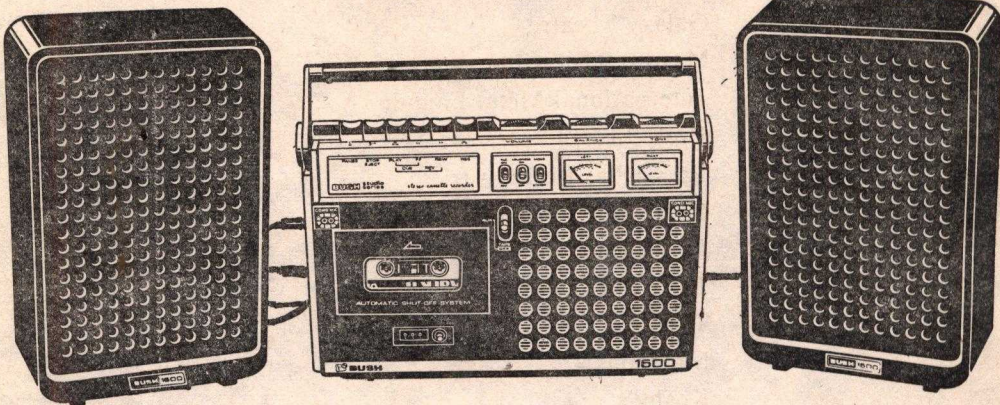
Aqua Engineering
B. G. Estate Agency
Nirmala Electronics
Arya Bhavan
Hotel Satkar
Satish Industries
Salvos Sales and Services
South Indian Bank
Kwality
Sumangali's
Ahmed and Bros.
Rakhra Sports Co.
K. S. Rama Rao & Sons
Lakeview Milk Bar
London School of Speech
K. S. R. T. C.
Galaxy Theatre
Mysore Steel wires
International Metal Foundry
Pack card Industries
R. K. Plastric Industries
South India Wire Products
Hotta Kaniampuram (Cochin)
Bank of Cochin
Topsons
Mathcons
Koshy's
Chic Arts India
Vijaya Bank
Gokaldass Exports
P. T. Manuel & Sons

MUSIC IS NO MUSIC

unless
heard through

BUSH's LATEST STEREO TAPE-RECORDER.

The stereophonic effect
makes a world of difference
in the music world.

WITNESS THE MARVEL OF THE LATEST
BUSH STEREO TAPE-RECORDER AT YOUR
NEAREST BUSH DEALER SHOWROOM.

With Compliments from

KOSHY'S

**KATERERS OF
INTERNATIONAL STANDARDS.**

With Best Compliments From

M/S KWALITY FOOD PRODUCTS

MYSORE ROAD
BANGALORE - 560 039
Kwality makes Superior Biscuits

LOOKING GOOD IS GOOD,
FEELING GOOD IS STILL BETTER
WITH JEANS
From

TOPSONS

29/1, Commercial Street,
BANGALORE

With best Compliments from

MATHCONS

Manufacturers of CRANES & HOISTS
27, 2nd cross
Journalists Colony,
Bangalore - 560 002.
Phone : 609929

With best compliments from

SUMANGALI'S

(Sivaguru Hall)

Specialists in Silk and Handloom varieties of
Sarees etc.

125, Commercial Street
(First Floor)

Bangalore-560 001.

With best compliments from:

HOTTA KANIAMPURAM

P. B. No. 2552

BROADWAY ERNAKULAM

MANUFACTURERS

of

HOTTA CLOCKS

*WITH BEST COMPLIMENTS
FROM*

**THE STANDARD BRICK & TILE CO. (YELEHANKA) PRIVATE LTD.,
YELEHANKA & TUMKUR**

(KARNATAKA STATE)

Yelahanka : 30006 - Telephone - Tumkur : 8356

HOTAL SATKAR

**9, Mission Road
Bangalore - 560 027**

(BOARDING AND LODGING RESTAURANT)

With best compliments from:

SATISH INDUSTRIES

A-10, H. M. T. Industrial Estate

BANGALORE - 560 031.

Manufacturers of SATISH Rotating Centres &
Machine vices

SALVOS SALES AND SERVICES,

530, I Flore. 7th Main Road, Sadashivanagar,

BANGALORE - 560 080.

Phone : 366481

Manufactures Representatives and Suppliers of:—

- *Biological. Medical & Metallurgical Microscopes.
- *Audio Visual Equipments.
- *Electrical, Electronic Instruments.
- *Chemicals, Bio-Chemical & Physics Laboratory Instruments.

: **Complete Laboratory Furnishers** : :

With Best Compliments From

NIRMALA ELECTRONICS

82, S. P. Road

BANGALORE - 560 002.

Dealers in Radios - Transistors

Undertakes Repairs of all Radios, Transistors,
Radiograms, Record Players, etc,

With Compliments From

B. G. ESTATE AGENCY

24, K. H. Road, BANGALORE - 560027

For Renting, Buying & Selling of Houses, Shopping Complexes
Theatres, Restaurants, Estate and Factories

Office Telephone No. 55327

Prop. B. G. BHAGAWAN

KALPAKANIDHI

Kalpaka Vriksham is the mythological tree which fulfils all wishes. Kalapka Nidhi is a novel scheme which can fulfil many of your wishes like your beloved daughter's marriage, son's education, buying a house of your own etc.

A Small sum invested in the scheme
grows in to a large amount on maturity

Deposit Amount	maturity amount					
	60 months	72 months	84 months	96 months	108 months	120 months
100	152.30	180.90	199.65	220.40	243.25	268.55
1000	1523.00	1809.00	1996.50	2204.00	2432.50	2685.50
5000	7615.00	9045.00	9982.50	11020.00	12162.50	13427.50
10000	15230.00	18090.00	19965.00	22040.00	24325.00	26855.00

Please contact our nearest branch

THE SOUTH INDIAN BANK LIMITED

Regd Office : **TRICHUR**

(Dealers in foreign exchange)

SAVE FOR A RAINY DAY !

in times when you find
Your purse and pockets drained,
The money you have saved
Will save a lot of inconveniences.

For all times all occasions,
We have a host of

UNIQUE SAVINGS SCHEMES.

Join Us Today,
Registered Office: Cochin-18

BANK OF COCHIN LIMITED

PIONEERS IN FOREIGN EXCHANGE BUSINESS.

For quality Sweets and Savouries

ARYA BHAVAN

Balepet
Bangalore

ARYA BHAVAN SWEETS

Santhosh Theatre Complex
Bangalore

My wife Learned to speak English
At London School of speech
Now My Mother-in-Law Wants to Enrol.
How About Yours?

"LONDON SCHOOL OF SPEECH"

With best compliments from:

CHIC ARTS INDIA

Furnishers, Interior Decorators
69/70, Residency Road
BANGALORE-560 025.

With best compliments from

M/s AQUA ENGINEERING,

(Engineers & Class I Electrical contractors)

97/1, Residency, Bangalore-560 025.

Please contact us:

**For TWILIT Venetian Blinds, SHAKTI Capacitors,
CALAMA borewell pumpsets, MINILEC single phase
preventors etc.,**

Soon

At your favourite Theatre

GALAXY

"Beyond The Poseidon Adventure"

Starring, Michael Caine, Telly Savallas Sally Field

With best compliments from

GOKALDAS EXPORTS

70, Mission Road
P. Box No. 2717
Bangalore-560 027.

ANSWERING THE NATION'S GROWING NEEDS : VIJAYA BANK

Vijaya Bank gives liberal finance
to all industries-small, medium or
large.

Of course, the project must be
viable and serve a purpose useful
to the country. Schemes sponsored
by Government or Research Institutes
get priority.

Ask your nearest Vijaya Bank for
details.

VIJAYA BANK

(Wholly owned by the Government of India)

Head office : 2, Residency Road, Bangalore-560 025.

MYSORE STEEL WIRES

Manufactures:

H. B. WIRE, ANNEALED WIRE & GALVANISED WIRES

City Sales Depot :

5, Shanthappa Lane, Bangalore - 560 002.

Office & Works :

Dyavasandra Industrial Area, whitefield Road,

Bangalore - 560 048.

With best compliments from:-

RAKHRA SPORTS CO .,

6, Commercial Street

Bangalore 560 001.

With best compliments from:-

K. S. RAMA RAO & SONS

(Mercer's Drapers, Ladies & Gents Tailors)

Commercial Street

Bangalore - 560 001.

KARNATAKA STATE ROAD TRANSPORT CORPORATION

CENTRAL OFFICE

On a K. S. R. T. C. Bus you SHOULD NOT
return your ticket

If you return the ticket it is likely to be re-issued.

Mis-use of tickets deprives K. S. R. T. C., of precious revenue which could
have provided you with better travelling comforts.

YOUR vigilance could change things.

When you travel by K. S. R. T. C., pay the fare
and insist on the correct ticket.

Preserve it till you alight.

THE TICKET IS NOT TO BE HANDED BACK TO THE
CONDUCTOR.

Should a checking Inspector want to take your
ticket away for any reason, make sure of his
identity before you comply with his request.

Issued by

Public Relations Branch

K. S. R. T. C., "TRANSPORT HOUSE"

Central Offices,

BANGALORE-560 027.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

LAKE VIEW MILK BAR

96, Mahatma Gandhi Road,
BANGALORE-560 001.

CROSS OVER TO JEANSTREET

(an exclusive tailoring dept.)

at

AHMED & BROS.

27, Commercial St.,

Bangalore - 560 001.

Tel : 52467

With best compliments from:

INTERNATIONAL METAL FOUNDRY & ENG. WORKS
SPECIALISTS IN: Oil Casting Ferrous & Non Ferrous Metals, Copper,
Gun Metal Brass, Aluminium, Zinc etc.
New Kalappa Block, 'A' Cross, Srirampuram, BANGALORE-560 021

R. K. PLASTIC INDUSTRIES

110, 9th cross, West Chord Road, Rajajinagar
(Opp. Sonappa Industrial Town)
BANGALORE - 560 010.
phone : Res. 80945
Fact.

With best compliments from

SOUTH INDIA WIRE PRODUCTS PVT. LTD.

Mfrs. of BRIGHT BARS & FORM TOOLS

DECCAN ENTERPRISES

Mfrs. of GROUND BARS

phone : 33349

35/52, Industrial Suburb
Yeshwantpur, BANGALORE - 560 022.

With best compliments from

PACK CARD INDUSTRIES

Mfg. of: Paper Corrugated Rolls, Boards, Boxes & Shipping
Containers

phone : 81385

No. 2, 2nd Main Road
Okalipuram BANGALORE-560 021

CT Library

* 0 0 0 7 9 3 1 7 *
M73.2 C461/1980

With best compliments from

P. T. Manuel & Sons

TRICHUR

FASHION JEWELLERY, Trichur & Calicut
MANUELSONS, Exporters (P) Ltd
JANATHA STATIONERY, Ernakulam
P. T. MANUEL & SONS, Distributors & Commission Agents
FASHION AUTO HOUSE, Trichur
P. T. MANUEL & SONS, Wine Merchants, Trichur
ORIENTAL STATE HOTEL, Trichur
SKYLORD RESTAURANT & BAR, Trichur
P. T. MANUEL & SONS, Stationery Merchants